Nr. 36. Piątek, 14. Lutego 1902. **Rok 92.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu **10** hal., pocztą **16** hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. **12**. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowskiego. Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie **32** K., półrocznie **16** K., kwartalnie **8** K., miesięcznie **2** K. **70** h. — W miejscu: rocznie **24** K., półrocznie **12** K., kwartalnie **6** K., miesięcznie **2** K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech **3** K. **20** h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach **3** K. **80** h. miesięcznie.

„**Przewodnik naukowy i literacki**“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi **1** K. **50** h., drudzy **60**. h. „**Przewodnik**“ prenumerowany osobno kosztuje **8** K.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 13 lutego.

Z zamku Arenenberg, w Szwajcaryi, wystosował pretendent, książę Wiktor Napoleon, najnowsze swe orędzie do ludu francuskiego. Opiewa ono na imię generała Thomassina. Miejscowość, z którego jest datowane i nazwisko generała, do którego jest wystosowane, mają pewne znaczenie polityczne. Arenenberg, zameczek w kantonie Thurgawskim w Szwajcaryi, służył za miejsce pobytu dla królowej Hortensyi i dla jej syna, księcia Ludwika, późniejszego cesarza Napoleona III., gdy ks. Ludwik, jak obecnie ks. Wiktor, był jeszcze tylko pretendentem. Generał Thomassin zaś do niedawna komenderował 4. korpusem armii francuskiej i należał do generalnych inspektorów wojska, a teraz samem do naczelnej rady wojennej we Francyi, — jest zatem jednym z najwybitniejszych generałów francuskich. Fakt, że tego generała łączą z pretendentem z domu Bonapartych tak bliskie stosunki, iż pretendent do niego adresuje swój manifest, byłby niewątpliwie bardzo charakterystycznym i interesującym; paryski *Temps* wyjaśnia jednak, że jest drugi generał tego samego nazwiska, o wiele mniej wybitny, a już od lat dziesięciu nieczynny i do tego to generała Thomassina wystosował książę Wiktor Napoleon swoją odezwę. Zajmującą jest również okoliczność, iż manifest ogłosił pierwszy *Figaro*, a więc dziennik, uchodzący za polityczne bezbarwny i że on wyprzedził nawet bonapartystowską *l'Autorité*, organ Pawła Cassagnaca, który widocznie zgoła nie otrzymał tego „dokumentu“, gdyż nie wspomniał o nim dotychczas ani słowem.

Przyszły Napoleon V. (czwarty zginął bowiem w kraju Zulusów), pragnął najnowszym listem swym stworzyć podstawę dla akcyi wyborczej stronnictwa bonapartystowskiego. Wierny tradycyi powołuje się pretendent przedewszystkiem na zasady wielkiej rewolucyi, których przedstawicielami Bonaparci zawsze się mienili, jakkolwiek właściwie Napoleon I. zasady te podeptał, opierając się na militaryzmie i „poprawiając“ przy jego pomocy plebiscyt. W dalszym ciągu książę pretendent, który podpisał się pod manifestem krótko „Napoleon“, zabiera głos w sprawach bieżących; oświadcza się więc przeciwko podatkowi osobisto-dochodowemu, za obniżeniem czasu służby pod chorągwią, obstaje przy sprawiedliwem interpretowaniu konkordatu, które to dzieło pokoju między państwem a Kościołem, zawdzięczające powstanie swe pierwszemu konsulowi, powinno być szczerze dotrzymane, występuje przeciw walce kulturnej, prowadzonej przez obecny rząd francuski, a za przyznaniem duchownym stałego charakteru ich stanowisk, broni dalej wolności nauczania i zaznacza, że prawo rodziców stanowienia o nauce dzieci uważa za nienaruszalne prawo każdego ojca rodziny, jakkolwiek uznaje także prawo państwa do kontroli i nadzoru nad wszystkimi zakładami naukowymi. Obszerny ustęp manifestu poświęca kwestyi robotniczej, przyczem domaga się ochrony dla robotników, ale bez naruszania wolności przez ustawowy przymus n. p. w sprawie długości dnia roboczego.

Bardzo interesujący jest końcowy ustęp manifestu, zawierający „ostatnią radę“ dla zwolenników cesarstwa we Francyi: „Powinniście uważać się nie za obrońców Napoleonów, gdyż jesteście obrońcami ludu. Powinniście przyłączyć się do każdego wniosku, mającego na celu rewizyę konstytucyi w tym duchu, aby przywrócić ludowi władzę konstytucyjną. Jeżeli lud to prawo napowrót odzyska i jeżeli będzie sądził, że nazwisko moje może przyczynić się do wielkości Francyi i do zjednoczenia wszystkich Francuzów bez różnicy pochodzenia, klas lub stronnictw, wówczas oddam mu na usługi całą moją energię, całe me poświęcenie się. Jeżeliby jednak sądził, że inny lepiejby przewodniczył temu dziełu odrodzenia, wówczas od mego kraju będę się tylko domagał, abym mógł powrócić do mej uspokojonej, zjednoczonej i kwitnącej Ojczyzny jako obywatel francuski“. — Otóż ten ustęp wywarł w Paryżu wielkie wrażenie, gdyż dopatrują się w nim gotowości księcia Wiktora Napoleona, znanego z zamiłowania do życia prywatnego, abdykowania ze swych praw na rzecz brata, księcia Ludwika Napoleona, który, jak wiadomo, jest obecnie generałem w wojsku rossyjskiem i jak utrzymują, byłby gotów każdej chwili stanąć na czele francuskich zastępów i Francyi w ogóle.

Wizyta Najd. Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda w Petersburgu.

Petersburg, 13 lutego. Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand na życzenie cara przydłużył pobyt swój w Petersburgu i wyjechał dopiero wczoraj o godzinie 3 popołudniu. Najd. Arcyksiążę wczoraj przedpołudniem wziął udział w śniadaniu familijnem w pałacu zimowym, następnie zwiedzał osobliwości stolicy. Odjazd nastąpił z dworca warszawskiego. Przed odjazdem złożył Jego Ces. Wysokość wizytę pożegnalną carowej i carowej wdowy.

Na dworzec kolejowy odprowadzili Dostojnego Gościa car i wszyscy wielcy książęta. Pożegnanie cara z Najd. Arcyksięciem było nadzwyczaj serdeczne. Aż do granicy austryackiej towarzyszą Najd. Arcyksięciu członkowie świty honorowej i *attaché* wojskowy, major Müller. Pobyt Najd. Arcyksięcia w Petersburgu miał charakter szczególnie serdeczny.

Budapeszt, 13 lutego. Stronnictwo Kossutha uchwaliło, że poseł Komjathy ma dziś w Izbie deputowanych sejmu węgierskiego wnieść nagłą interpelacyę domagającą się wyjaśnienia, dla czego w orszaku Najd. Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda, towarzyszącym Mu w podróży do Petersburga, nie było żadnego przedstawiciela Węgier.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

C. k. Rada szkolna krajowa uchwaliła na posiedzeniu z dnia 10 lutego 1902 zatwierdzić wybór: Stanisława Dobrowolskiego, nauczyciela kierującego w Sękowej, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Gorlicach; Edwarda Małeskiego, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Chorzelowie na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Mielcu;

zatwierdzić nominacyę Stanisława Jasińskiego na delegata Rady powiatowej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Kołomyi;

wyznaczyć Józefa Muszyńskiego, nauczyciela szkoły wydziałowej męskiej w Śniatynie, na drugiego reprezentanta zawodu nauczycielskiego do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Śniatynie;

zatwierdzić: Augusta Jasińskiego, rzeczywistego nauczyciela c. k. gimnazyum w Nowym Sączu w zawodzie nauczycielskim i nadać mu tytuł c. k. profesora; Michała Goneta, rzeczywistego nauczyciela szkoły realnej w Jarosławiu w zawodzie nauczycielskim i nadać mu tytuł c. k, profesora;

zamianować: ks. Jakóba Walkosza, pomocniczym katechetą c. k. gimnazyum w Wadowicach; Oresta Audykowicza i Jana Kozłowskiego zastępcami nauczycieli dla gimnazyum I. w Przemyślu; Józefa Ruffera zastępcą nauczyciela dla c. k, IV. gimnazyum we Lwowie; Jana Suchanka zastępcą nauczyciela dla c. k. gimnazyum w Rzeszowie;

zamianować w szkołach ludowych: ks. Eliasza Lewickiego, nauczycielem religii gr. kat. 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej połączonej z pospolitą w Sokalu; Eustachego Galewicza, nauczycielem kierującym 2 klasowej szkoły w Dołhopolu; Józefa Szarlińskiego, nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Rączynie; Zofię Nowakowską, nauczycielką młodszą 2-kl. szkoły w Spytkowicach; Stanisławę Drzymuchowską, nauczycielką młodszą 5-klasowej szkoły żeńskiej w Busku; Maryę Urbównę, nauczycielką młodszą 5-kl. szkoły żeńskiej w Kamionce;

nauczycielami i nauczycielkami szkół 1-klasowych: Michalinę Bartłównę w Bruchnalu, Aleksandra Kulynycza w Borowie, Jarosławę Biłousową w Nowosiółkach, Helenę Mrzygłodzką w Koszelowie, Jana Pawełkowa w Staninie, Fryderyka Schöppa w Haruninie, Klemensa Markowicza w Łękach dolnych, Ignacego Styczyńskiego w Gorzycach, Mikołaja Medwida w Horodyszczu cetnarskiem, Maryę Olechowską w Dąbrówkach;

przenieść: Stanisława Stelmachniewicza, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Dąbrówkach breńskich na równorzędną po-

---

Z WIEDNIA.

Nie wiem, czy to prawda *qu' on revient toujours à ses premières amours.* Bądź co bądź, nierazlepiej... nie wracać. Lepiej, bezpieczniej, jeżeli się nie chce doznać tej przykrej rzeczy, jaką jest każde rozczarowanie. Prawda stara jak świat, a o ile się tyczy rzeczywiście erotyki, wyzyskana nawet po literacku n. p. przez takich artystów, jak Guy de Maupassant. Da się jednak zastosować także do sztuki. Ile to razy tęskni się za jakiemś zjawiskiem literackiem z dawnych czasów, za jakimś starym romansem lub dramatem. A czyż nieraz potem nie przekonywamy się z prawdziwym bolem w sercu, że lepiej było nie wygrzebywać, że cień wywołany przez nas do życia był piękniejszym jako wspomnienie, jako cień marny!

Po tym wstępie mógłby kto myśleć, że będę pisał o arcydziełach starej literatury lub sztuki. A jednak chcę pisać tylko o — paryskiej szansonistce — Yvette Guilbert, która niedawno wystąpowała znowu w Wiedniu.

Widziałem ją po raz pierwszy przed dziesięciu laty u Ronachera. Od tego czasu staliśmy się naturalnie oboje.... o dziesięć lat starsi. To jedno wystarczyłoby zupełnie, żeby Yvette straciła na uroku. Ale wiem, że to nie jest właściwie powód prawdziwy. Co do powierzchowności Yvette wcale starzej nie wygląda, przeciwnie prawie odmłodniała, powiedziałbym, że nigdy młodziej nie wyglądała. Oprócz lat przybyło jej także wiele zdrowia i — tuszy. Twarz jej promienieje, jak róża w rozkwicie, a czerwone usta śmieją się odsłaniając rzędy „perłowych“ zębów. A odmłodniała także w duszy, odmłodniała także jej sztuka. Otóż *das ist des Pudels Kern*.... Nie podoba mi się właśnie w tem odmłodzeniu psychicznem.

To, cośmy słyszeli przed dziesięciu laty u Ronachera, to było. właściwie wydawało nam się zwiastowaniem sztuki dwudziestego i któregoś tam wieku. A przejmowało nas na pół zgrozą, na pół podziwieniem, bo było to stare i chore treścią, a nowe formą, nowe sztuką. Yvette wyglądała jak uosobiona poezya Verlaina albo sztuka Ropsa. Środki jej artystyczne, to były nerwy, a ciała miała tak mało, jakby składała się tylko z białej sukni i z czarnych rękawiczek. Śpiewała słowa swawolne i cyniczne do melodyj prawie żałobnych. Albo śmiejąc się śpiewała o rzeczach tak strasznych, jak n. p. o cyganku, który na rozkaz kochanki rzucił jej psu serce swej matki. A potem serce matki spytało: czy cię to bardzo boli, moje dziecko?

Grała nerwami, a głównie wzrokiem. Grała rzeczy, o których niktby nie myślał, że dadzą się wogóle odegrać; tak były subtelne. A oczy jej zapowiadały jeszcze więcej, coś, czego nie było ani w tekście, ani w melodyi, jakby jej gra i śpiew były tylko aktem symbolicznym. a chodziło właściwie o rzeczy daleko głębsze i ważniejsze. Czekało się z ciekawością do ostatniej piosnki, a kiedy i wtedy zagadka pozostała zagadką, szło się z wrażeniem ostatniego spojrzenia rudowłosej divy jak ze znakiem zapytania do domu.

Od tego czasu zmieniło się wiele rzeczy; Yvette — poszła za mąż, a zdaje się jakby także jej satanistyczna sztuka stała się naraz niejako uznaną, legalną. Montmartre i tysiąc niemieckich Ueberbrettlów starały się urzeczywistnić to, co kiedyś Yvette zapowiadała wzrokiem. Nie udało im się i dlatego czekaliśmy aż sama Yvette dopełni przyrzeczenia. Przyjechała niedawno i odjechała, a my zostaliśmy zdziwieni, rozczarowani.

Są ludzie, którym Guilbert dopiero teraz właściwie się podoba. Ci sami, którzy właściwej Guilbert nigdy nie rozumieli, nie znali. Jeżeli dawniej przestraszała ich i dziwiła, bo nie wyglądała jak wszystkie inne „divy“, to teraz od pierwszej chwili po pierwszym ukłonie i uśmiechu na scenie musi się im podobać. Nie poznaliśmy jej zupełnie, kiedy w swej nowej roli jako dyrektorka teatru wyszła przed przedstawieniem na przód sceny, żeby wytłómaczyć dość banalnie „szanownej publiczności“, jak się właściwie powinno pojmować sztukę Renarda „Poil de carotte“. Interesowało nas więcej, dawno przyrzeczone rozwiązanie zagadki, zwanej Yvette Guilbert, niż sztuka Renarda, która jest wszystkiem innem tylko nie zagadką. Musieliśmy długo czekać na jej pieśni, a rozwiązania zagadki nie doczekaliśmy się wcale.

Musieliśmy czekać długo na pieśni Yvette Guilbert, bo przyjechała z całym teatrem i trzeba było zgodzić się na teatr, jeżeli się chciało słyszeć Yvette. Teatr nazywa się „Montmartre en ballade“ a więc Montmartre wędrowny, ruchomy kawał Paryża. Byłaby to rzecz ciekawa, gdyby się dała przenieść rzeczywiście.

Szkoda, że właściwie się nie da. Świeci się tylko na miejscu, tak, jak te świętojańskie robaczki, które gasną w ręku, jeżeli się je chce zanieść do domu. „Teatr“, bądź co bądź dobry, a jeżeli nie widzieliśmy jakoś tej sławnej cyganeryi artystycznej, o której się tyle słyszy, to tłómaczy się to tem, że cyganie na estradzie lub na deskach teatralnych przestają być zawsze tem, czem byli niegdyś w swych knajpach. Montmartre wędrowny polega na tem samem nieporozumieniu i złudzeniu, co niektóre podobne Brettle niemieckie. Jest sztuka, która wyrasta, jak mech na dachu, tam, gdzie się jej najmniej oczekuje, sztuka jednej chwili, sztuka nieuchwytna, niewyszukana, niesłychanie naiwna. Trwa tak długo, dopóki jest bezwiedną. Żyje swobodnie, z promiennym uśmiechem na ustach w wesołem kółku artystek i gryzetek, studentów i innych ludzi, młodych latami lub sercem, którym cały świat się uśmiecha. Tam powinna pozostać i tam musi pozostać na zawsze. Kończy się, blednie, kiedy ubiera się w długą, dekoltowaną suknię z ogonem, albo we frak z białym krawatem i daje koncert dla świata.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Tomasz Czaszka.

sadę do szkoły w Cichem II.; Helenę Styrecką, nauczycielkę 1-kl. szkoły w Dydiatyczach na równorzędną posadę do szkoły w Burczycach starych; Maryę Kwiatkowską, nauczycielką 1-klasowej szkoły w Starzawie na równorzędną posadę do szkoły w Klebanówce; Eliasza Gerusa, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Waniowie na równorzędną posadę do szkoły w Cehłowie; Eleonorę Sięczkową nauczycielkę starszą i Stanisława Sleczka nauczyciela młodszego 4-kl. szkoły w Baranowie na równorzędne posady do 5-kl. szkoły w Strzyżowie a Franciszka Ostaszewskiego nauczyciela starszego i Helenę Ostaszewską nauczycielkę starszą 5-klasowej szkoły w Strzyżowie na równorzędne posady do Baranowa; Antoniego Wrześniowskiego nauczyciela 1-klasowej szkoły w Woli buchowskiej na równorzędną posadę do Woli pełkińskiej; Gustawa Czosnykowskiego nauczyciela starszego i Augustę Czosnykowską nauczycielkę młodszą 4-klasowej szkoły w Kalwaryi na równorzędne posady do 5-klasowej szkoły w Zatorze; Andrzeja Pałysa nauczyciela starszego 5-klasowej szkoły męskiej w Łańcucie na równorzędną posadę do 5-klasowej szkoły męskiej w Mielcu;

wyłączyć gminę Gruszów okręgu szkolnego limanowskiego z zakresu szkolnego w Skrzydlnej;

przekształcić 4-klasową szkołę mieszaną w Rożniatowie okręgu dolińskiego na 4-klasową szkołę męską i 4-klasową szkołę żeńską; 4-klasową szkołę męską i 4-klasową szkołę żeńską w Jaworznie okręgu chrzanowskiego na 5-klasową szkołę męską i 5-klasową szkołę żeńską; 3-klasowę szkołę w Iwankowie okręgu borszczowskiego na 4-klasową. 1-klasową szkołę w Zaczarniu okręgu tarnowskiego na 2-klasową.

Z Warszawy.

(Ś. p. Łucyan Wrotnowski. — Przyjazd Czechów do Warszawy.)

Jak już wiadomo z wczorajszej depeszy prywatnej, zmarł w Warszawie onegdaj [illegible] gle w skutek ataku sercowego Lucyan [illegible] tnowski, głośny adwokat, jeden z założy[illegible] *Słowa* warszawskiego, a w ostatnich la[illegible] jego wydawca, a wreszcie także nacz[illegible] redaktor.

Urodzony w Warszawie w r. 1847, synem ś. p. Antoniego (znanego w szero[illegible] kołach mecenasa, późniejszego dyrektora [illegible] ku krajowego galicyjskiego, posła do Se[illegible] galicyjskiego i wybitnego publicysty) i [illegible] żonki jego Gabryeli z Brezów. Po ukoń[illegible] niu szkół krajowych udał się ś. p. Luc[illegible] do Paryża, gdzie zapisał się na tamte[illegible] Uniwersytet i ukończył go ze stopniem *li[illegible] cié en droit.* Wróciwszy do Warszawy złożył egzamina w Szkole Głównej na magistra praw, a poświęciwszy się adwokaturze, wkrótce zasłynął jako jeden z najbardziej poszukiwanych mecenasów. Dzięki stosunkom ojca swego, jako też swoim osobistym przymiotom, potrafił zjednać sobie klientelę wśród sfer najzamożniejszych, a gdy już w młodym wieku, lat 23, wstąpił w związki małżeńskie z Maryą z Tabęckich z Dłutowa, dom pp. Wrotnowskich był jednem ze znanych centrów towarzyskich w Warszawie.

Obdarzony niezwykłą inteligencyą i znając potrzeby kraju, wkrótce umiał zainteresować poważne sfery w różnych instytucyach filantropijnych i ekonomicznych.

Na polu ekonomicznem ś. p. Wrotnowski należał do bardzo energicznych działaczy. Za jej to staraniem powstała spółka kapitalistów, która stanęła do konkurencyi o oświetlenie elektryczne w Warszawie; on utworzył konsorcyum kapitalistów miejscowych, którzy udzielili pożyczki miastu na budowę halli targowej; również jego pracy zawdzięczyć należy, że administracya kolei konnej oddaną została siłom miejscowym. Zorganizował też spółkę do budowy rzeźni centralnej. Jako właściciel warszawskiej fabryki grzebieni i wyrobów rogowych przekształcił ją i rozszerzył. Niemałą zasługą ś. p. Wrotnowskiego jest to, iż umiał rozbudzić i zainteresować w różnych milionowych przedsiębiorstwach kapitalistów miejscowych, którzy dotąd czy obawiali się, czy też nie chcieli lokować swoich kapitałów w przedsiębiorstwach krajowych.

Przedwczoraj przybyło do Warszawy grono przedstawicieli pierwszej wywozowej spółki w Pradze czeskiej, złożone z reprezentantów fabryk czeskich i słowackich, dążących do nawiązania stosunków handlowych z kupcami w Królestwie.

Czechów i Słowaków przyjmowali na dworcu, w imieniu kolonii czesko-słowackiej, pp. Rauch i Fiszer, oraz p. Richling, inicyator zawiązania bliższych stosunków z przemysłem czeskim.

W celu utrwalenia tych nowo zawiązujących się stosunków powstaje w Warszawie specyalne biuro komisowe, którego zadaniem będzie pośredniczenie pomiędzy fabrykantami i odbiorcami, wyszukiwanie agen[illegible] na różnych rynkach, udzielanie sub[illegible] r i t. d.

[illegible]V biurze tem urządzona będzie stała [illegible]a prób i wzorów wyrobów czeskich.

[illegible]V zakres konkurencyjnych artykułów wchodzą: wyroby skórzane, szklane, aluminiowe i papierowe, szkło, celu[illegible]cesorya drukarskie, piwo i nareszcie [illegible]iejsze maszyny i narzędzia rolnicze.

[illegible]zory maszyn i narzędzi funkcyono[illegible]ą w hali umyślnie urządzonej.

[illegible]zedwczoraj o godz. 9 wieczorem, ko[illegible]zesko-słowacka w Warszawie podej[illegible] swoich gości biesiadą przyjacielską w hotelu Angielskim.

Z Berlina.

(Zjazd niemieckich rolników. — Odpowiedź kanclerza hr. Buelowa na adres bytomskiej grupy dla ochrony wschodnich kresów. — Z parlamentu niemieckiego).

Onegdaj odbyło się w Berlinie w olbrzymim cyrku Buscha walne zebranie związku rolników niemieckich, w którem wzięło udział około 8000 osób. Związek ten to nie lada potęga. Ze sprawozdania, odczytanego na walnem zebraniu dowiadujemy się, że związek liczy przeszło 250.000 członków, t. j. o 18.000 więcej, niż przed rokiem. Na liczbę składa się 217.000 (87 procent) drobnych właścicieli, 31.500 (12 i pół procent) średnich, a 1500 (pół procent) wielkich właścicieli.

Zebranie w odpowiedzi na znaną z telegraficznego doniesienia mowę kanclerza hr. Buelowa, wygłoszoną w tych dniach na bankiecie niemieckiej rady rolniczej w Berlinie, uchwaliła następującą rezolucyę:

„Rolnicy, jakkolwiek nie pragną długoletnich traktatów handlowych, gotowi jednak na nie się zgodzić w interesie krajowego przemysłu. Rolnicy uczynią to jednak w takim tylko razie, jeśli odpowiednie korzyści zapewni im taryfa celna. Projektu w obecnem brzmieniu popieranego przez rządy związkowe, rolnicy przyjąć nie mogą, chyba, że parlament poczyni w nim zmiany na korzyść rolników. W przeciwnym razie związek rolników domagać się będzie odrzucenia całego projektu".

Rezolucyę tę uchwalono jednogłośnie.

Bytomska filia hakatystyczna wysłała do kanclerza hr. Buelowa, z powodu jego antipolskiej mowy w sejmie pruskim następujący telegram:

„Za obiecaną w mowie z dnia 13 stycznia r. b. pocieszającą pomoc rządową dla wschodnich kresów przeciw niesłychanej wielkopolskiej agitacyi — dziękujemy w wiernem przywiązaniu obiecując i nadal pracować w obronie narodowych interesów i popieraniu naszej niemieckiej sprawy na Górnym Szląsku. Z niemieckiem pozdrowieniem! Bytomska grupa niemieckiego związku ku ochronie wschodnich kresów".

Hr. Buelow tak odpowiedział:

„Tamtejszej grupie miejscowej niemieckiego związku dla ochrony wschodnich kresów serdecznie dziękuję za życzliwe ocenienie mych zapatrywań!"

W parlamencie niemieckim w ciągu dyskusyi budżetowej rozwinęła się obszerna dyskusya nad rezolucyą centrum przeciw pojedynkom. Mniej więcej wszyscy mowcy domagali się surowych kar na osoby poszukujące satysfakcyi z bronią w ręku. W dalszym ciągu dyskusyi sekretarz stanu Nieberding polemizował z posłem socyalistycznym Stadthagenem, który wywodził, że szkoła winna temu, iż tak wielu przestępców i przestępczyń jest wśród dzieci szkolnych. Zdaniem sekretarza stanu naród niemiecki nie uwierzy mowcy socyalistycznemu, bo nie stracił zaufania do rządu.

Z Finlandyi.

(Duchowieństwo w obec nowej ustawy wojskowej. — Protesty ludności przeciw rozporządzeniom władzy).

Rząd rossyjski postanowił pociągnąć do surowej odpowiedzialności sądowej tych wszystkich pastorów w Finlandyi, którzy nie chcieli wbrew wyraźnemi rozkazowi ogłosić z ambon manifestu carskiego o zaprowadzeniu nowej ustawy o powinności wojskowej, identycznej z ustawą, obowiązującą w cesarstwie. Pastorowie ci oświadczyli, że nie mogą publikować ustawy, która przyszła do skutku bez potrzebnego w takim razie konstytucyjnego współdziałania sejmu fińskiego. Do odpowiedzialności będą pociągnięci także pastorowie, którzy odmówili swojego współudziału przy zakładaniu nowych regestrów popisowych.

Ludność W. Ks. Finlandzkiego podpisuje — jak donosi korespondent *Nowoje Wremia* — adres do tronu z protestem przeciwko zaprowadzeniu w tym kraju ogólno-rossyjskiej ustawy wojskowej. Na tym adresie podpisują się nawet Rossyanie, oddawna tam osiedli. Podpisów rossyjskich zebrano pod tym adresem już 7090. Finlandczycy postanowili protestować niezmordowanie przeciwko wszelkim naruszeniom swej konstytucyi.

Jeden z korespondentów dziennika sztokholmskiego z Finlandyi motywuje potrzebę protestowania w sposób następujący: „Takie postępowanie wywołuje efekt w Rossyi, gdzie nie są przyzwyczajeni do protestowania przeciwko rozporządzeniom władzy. Rossyanie mają osobliwszy obyczaj postępowania samowolnie, gdy mają do czynienia z bojaźliwym i pokornym przeciwnikiem; natomiast pokornieją w obec tego, który zdoła nabawić ich strachu". Na dowód powyższego twierdzenia przytaczają okoliczność, że w następstwie energicznego protestu ludności finlandzkiej, cofnięto w roku 1890 przygotowaną już reformę monetarną i celną.

Z Anglii.

W całej Anglii czynią gorliwe przygotowania do wyznaczonej na dzień 26 czerwca b. r. uroczystości koronacyi króla Edwarda VII. Przygotowania te są tak rozległe, iż powstrzymanie ich, a odłożenie uroczystości koronacyjnej, mogłoby wywołać nie tylko moralne wstrząśnienie, lecz także wprost materyalne przesilenie. Potęga wypadków jest jednak silniejsza, aniżeli wszystkie moralne i materyalne względy, to też w angielskich kołach dworskich — wedle informacyi dzienników berlińskich — liczą się

---

39)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

(*„Historya fermy afrykańskiej" z angielskiego*)

(Ciąg dalszy).

IV.

Słońce już było zaszło, a Lyndall jeszcze nie wróciła ze swojej lekcyi powożenia, gdy służąca hotentotka, przechadzająca się pod domem, aby użyć świeżego wieczornego powietrza, spostrzegła obcego jeźdźca na drodze. Przypatrzyła mu się uważnie, gdy zbliżał się, wcale się nie spiesząc. Był w grubej żałobie; olbrzymia krepa pokrywała jego kapelusz; tylko rąbek białego kołnierza przerywał ponurość tej ciężkiej żałoby. Jechał stępo ze spuszczoną głową. jakby z przymusem. Zapewne nie bardzo mu chodziło o spieszne przybycie, gdyż powstrzymywał coraz więcej konia w miarę jak się zbliżał.

Murzynka, przypatrzywszy mu się dobrze, wróciła do fermy, wołając:

— Oto nowy konkurent!... zapewne musi być wdowcem!

— Swięty Boże! — jęknęła ciotka Sannie. — To już siódmy od miesiąca! Ze też mężczyzni wiedzą zawsze, gdzie się znajdują barany, dobra ziemia i pieniądze — dodała, mrugając okiem wymownie. — Jakże ten wygląda?

— Młody, blondyn jasny, łagodne oczy, nos okrągły.

— To on! to on! — zawołała fermierka z tryumfem — To mały Piet! Piet Van der Walt, który stracił żonę niedawno!... Posiada dwie fermy i sto dwadzieścia tysięcy baranów! Nie znam go, ale moja bratowa mówiła mi o nim i śnił mi się tej nocy.

W tej chwili czarny kapelusz Pieta ukazał się we drzwiach i ciotka Sannie przybrała bardzo godną postawę. Podała mu końce swoich palców i ukazała mu uroczyście krzesło. Młody człowiek usiadł, wsunął nogi pod krzesło i rzekł półgłosem:

— Jestem mały Piet Van der Walt, a mój ojciec jest wielki Piet Van der Walt.

— Tak — odrzekła poważnie otyła kobieta.

— Pani — rzekł gość, powstając nagle z krzesła — czy mogę rozsiodłać konia.

— Tak.

Porwał swój kapelusz i oddalił się pospiesznie.

— Mówiłam ci, że to on! Pan Bóg nie zsyła nam snów na darmo: opowiadałam ci dzisiaj rano, że we śnie zabiłam wielkie zwierzę, podobne do barana, z rudo-białą wełną i bardzo łagodnemi oczami.... A więc! tym baranem nie był kto inny tylko ten młodzieniec z jasnymi kręconymi włosami i nieśmiałym wzrokiem.... Wszyscy wiedzą, że śmierć we śnie oznacza małżeństwo! Przygotuj szybko wieczerzę: kotlety baranie i ciasteczka pieczone. Tej nocy może się zaręczę....

Ta wieczerza była straszliwą męczarnią dla nowoprzybyłego, a szczególnie onieśmielało go towarzystwo Anglików, których mowy nie rozumiał. Prócz tego, po raz pierwszy dopiero musiał starać się o kobietę; nieboszczka żona oszczędziła mu tego trudu, podejmując się sama tej roli, a dziesięć miesięcy surowych jej rządów wcale nie wpłynęło na rozwinięcie jego umysłu i dodanie mu odwagi. Jadł bardzo mało i to jeszcze. aby włożyć do ust jaki kawałek, wybierał chwile, w których sądził, że nikt na niego nie patrzy. Włożył aż trzy pierścionki na mały palec prawej ręki i obiecywał sobie, że wdzięcznie uniesie ten palec do góry, gdy będzie podnosił szklankę do ust, ale i to mu się nie udało.

Koniec wieczerzy był dla niego prawdziwą ulgą i odetchnął z zadowoleniem, gdy ciotka Sannie zabrała go z sobą do wchodowej sali. Umieściwszy się na krześle, położył swój kapelusz na kolanach i zaczął miąć krepę w rękach. Ale wieczerza rozweseliła fermierkę, która znalazła, że niepodobieństwem dla niej było zachowywać dłużej ceremonialne milczenie, a przytem trzeba dodać, że serce jej czuło pociąg do młodzieńca.

— Znałam pana Selenę, która umarła — rzekła. — Syn z pierwszego małżeństwa jej matki był ożeniony z siostrzenicą siostrzeńca z pierwszego małżeństwa brata mego ojca.

— Tak, pani — odrzekł Piet — wiedziałem, że jesteśmy w pokrewieństwie.

— To była jej kuzynka — ciągnęła dalej ciotka Sannie, uśmiechając się przyjemnie — to była jej kuzynka, ta, której operowano raka w piersi. A nawet, nie ten chirurg, którego wołano, robił operacyę, tylko jeden z jego kolegów.... tak samo zresztą zdolny jak i on sam!

— Tak, pani.

— Ten kolega był synem tego starego lekarza, który umarł na Boże Narodzenie, mówią... Nie wiem czy to prawda. Ludzie tak lubią kłamać!... Dlaczego miał umrzeć właśnie w sam dzień Bożego Narodzenia a nie innego dnia?

— Tak, pani, dlaczego?

— Bolały pana kiedy zęby?

— Nie, pani.

— Otóż, utrzymują, że ten chirurg — nie syn starego lekarza zmarłego w dzień Bożego Narodzenia, tylko drugi, ten, który nie robił operacyi — otóż utrzymują, że on posiada nadzwyczajny środek na ból zębów. Doznaje się ulgi jak się tylko flaszkę otworzy. Dziwne lekarstwo, prawda? Smak ma być szkaradny... Ach! to bardzo dobry doktor!

— Tak, pani, — odrzekł młodzieniec, który usiłował dodawać sobie uwagi wprawiając w ruch nogi pod stołkiem i dzwoniąc ostrogami.

Ciotka Sannie już była zauważyła ostrogi; pomyślała sobie, że to oznaka męzkości i serce jej bardziej się jeszcze wzruszyło.

— Miewałeś pan konwulsye, jak byłeś mały? — zapytała.

— Tak, pani.

— Ja także. Dziwna rzecz, jak jesteśmy do siebie podobni!

— Pani! — zawołał Piet z nagłym wybuchem — chcesz pani przyjąć mnie za narzeczonego?

Ciotka Sannie przechyliła zalotnie głowę na jedno ramię i spuściła oczy; ale szybko spostrzegła bezużyteczność tej gry, widząc, że jej wielbiciel uparcie patrzy w swój kapelusz. Szepnęła więc tylko przychylną odpowiedź i wyszła z pokoju po świecę.

Em szyła w jadalnym pokoju, a Grégory Rose siedział obok niej z oczami zwróconemi w stronę okna, gdzie Lyndall, pochylona, rozmawiała z Waldem.

Gruba fermierka wzięła dwa lichtarze ze świecami z bufetu i ukazała je tryumfująco tym, którzy byli w pokoju.

— Prosił mnie o nie! — rzekła z dumą.

— Czy mu potrzeba świecy na powrót do domu? — spytał Grégory, który nie był jeszcze obeznany ze zwyczajami narodowemi.

— Nie! — zawołała ciotka Sannie z oburzeniem. — Będziemy **in upsitting!** [1])

(Ciąg dalszy nastąpi).

---

[1]) Młodzieniec i młoda dziewczyna, którzy się zaręczyli, zasiadają obok siebie na całą noc przy dwóch świecach; co ma znaczyć, że są **in upsitting.**

podobno coraz uważniej z możliwością odroczenia uroczystości koronacyjnych.

Pierwszym względem, który za tem przemawia jest epidemia ospy, od trzech kwartałów grasująca w Londynie, mimo wszelkich wysiłków nauki i praktyki medycznej. Ponieważ liczba wypadków zasłabnięć na ospę, mimo rozległych środków ostrożności, już w obecnych, zwyczajnych czasach coraz bardziej wzrasta, przeto obawiają się, że w obec olbrzymiego napływu ludności z prowincyi i zagranicy do Londynu na uroczystości koronacyjne i wielkich zbiegowisk, epidemia mogłaby przybrać wprost przerażające rozmiary i przenieść się z Londynu na prowincyę.

Drugim jest wzgląd na toczącą się wojnę. Rzecz zrozumiała, że król Edward wolałby obchodzić swą uroczystość koronacyjną wśród pokoju a nie wojny, — tymczasem nawet w Anglii utwierdza się przekonanie, iż nadzieje, aby wojna mogła być ukończoną do czerwca są płonne. *Times* w telegramie z Pretoryi stwierdził niedawno, że pomimo fortów blokowych lorda Kitchenera, jest rzeczą niemożliwą utrzymać terytoryum rozmiarów hrabstwa Jorku wolnem trwale od nieprzyjaciela. Nawet ujęcie Deweta, Ludwika Bothy i innych generałów boerskich nie wywołałoby trwałego wpływu na przebieg kampanii w ogóle. — Podobno depesza ta jest wyrazem opinii głównej kwatery angielskiej w Afryce południowej a zarazem pośrednią odpowiedzią na ustęp noty angielskiej do rządu holenderskiego, w którym wypowiedziano oczekiwanie, iż wojna ukończona będzie do trzech miesięcy. To też podobno coraz bardziej oswajają się w kołach oficyalnych w Londynie z myślą użycia epidemii ospy za pretekst po odłożenia uroczystości koronacyjnych.

Jak wiadomo zaś już z depesz De Wet potrafił znowu wymknąć się z pośrodka linii fortów blokowych i 23 kolumn angielskich, które go otoczyły na linii Heilbron-Franfoort-Lindley-Kroonstad-Heilbron. W dniu 6 b. m De Wet był istotnie przez Anglików otoczony, ale chwycił się zwykłego sposobu. kazał swemu 2000 oddziałowi rozbić się na małe oddziałki i przedzierał się przez linie Anglików, — sam zaś z nielicznymi towarzyszami, pędząc przed sobą trzodę, przerwał płot z drutów i szczęśliwie wydobył się z matni.

Nie ma żadnych nowych wiadomości o postępach w akcyi, mającej na celu pośrednictwo w pokoju.

Traktat anglo-japoński.

Najważniejszem w obecnej chwili wydarzeniem z dziedziny polityki zagranicznej jest ogłoszony wczoraj traktat między Anglią i Japonią. Wiadomość o nim sprawiła wprost sensacyjne wrażenie w politycznych kołach zagranicznych. W fakcie, że Anglia, jak wiadomo z tradycyi, stroniąca od zawierania przymierzy, zawarła mimo to sojusz i to z Japonią, a więc państwem nieeuropejskiem, dopatrują się ogólnie objawu, iż sytuacya międzynarodowa, wywołana wypadkami na dalekim Wschodzie, a w szczególności usiłowaniami Rossyi owładnięcia Mandżuryą, tudzież animozyą Europy do Anglii w skutek wojny w południowej Afryce, jest znowu trudną. Według zapatrywań zagranicznej prasy, nowy sojusz zwraca się swem ostrzem głównie przeciw zamiarom Rossyi co do Mandżuryi.

Według depesz, ogłoszony wczoraj traktat angielsko-japoński podnosi na wstępie, że Anglia i Japonia chcą w Chinach i na Korei zapewnić wszystkim narodom równe prawa handlowe i przemysłowe. Artykuł pierwszy traktatu zaznacza, że oba państwa, zawierające sojusz, uznają niezawisłość Chin i Korei, że nie żywią w obec nich żadnych zamiarów agresywnych, że jednak nie spuszczają z oka swych własnych interesów, szczególnie zaś Anglia w Chinach a Japonia na Korei. Oba państwa uznają, że każdemu z nich wolno dla strzeżenia własnych interesów wydawać zarządzenia, które ono uzna za niezbędne. Artykuł, omawiający czas trwania traktatu nie zawiera postanowienia, że sojusz ma po pięciu latach przestać istnieć jak to pierwej twierdzono, lecz przeciwnie powiada że sojusz trwa dopóty, dopóki z jednej lub drugiej strony nie zostanie wypowiedziany, a po wypowiedzeniu w każdym razie jeszcze przez rok.

Daily News omawiając umowę japońsko-angielską, piszą, że „świetna izolacya“ (splendid isolation) Anglii, o której niedawno mówił Chamberlain, nagle przestała istnieć. Czy traktat ten oznacza zerwanie angielsko-niemieckiego układu, czy odwiedziny księcia Henryka pruskiego w Nowym Jorku są odpowiedzią na ten nowy alians, trudno powiedzieć; nowy ten alians dowodzi w każdym razie. że międzynarodowa sytuacya jest poważną. *Times* pisze, że to przymierze z Japonią nikomu nie zagraża, a zresztą opiera się ono na zasadach, które wszystkie mocarstwa uznały za swoje.

(Telegramy).

Jokohama, 13 lutego. Przedkładając w parlamencie japońskim traktat angielsko-japoński oświadczył prezes gabinetu, że traktat ten jest sojuszem zaczepno-odpornym.

Londyn, 13 lutego. *Westminster Gazette* omawiając sojusz angielsko-japoński, zapytuje, czy było to roztropnym aktem ze strony Anglii zawierać sojusz z Japonią, która nie ma w Europie żadnych interesów. Jest to zdaje się zbyt gorączkowa odpowiedź na nieprzyjazne zachowanie tię Europy w obec polityki angielskiej ostatniej doby.

Nowy Jork, 13 lutego. Dziennik *World* pisze, że według wiadomości, otrzymanej z Waszyngtonu, może zapewnić, iż rokowania, które doprowadziły do umowy angielsko-japońskiej, odbywały się za wiedzą i za zgodą Stanów Zjednoczonych.

Pekin, 13 lutego. *Biuro Reutera* donosi: Angielsko-japoński traktat był tu ogólną niespodzianką. W tutejszych kołach dyplomatycznych twierdzą, że nie ulega wątpliwości, iż traktat ten stanowi wotum przeciw podpisaniu umowy rossyjsko-mandżurskiej. Posłowie; angielski, japoński i amerykański żądali niedawno od księcia Czinga odroczenia podpisania traktatu mandżurskiego. Czing zgodził się pod warunkiem, że będzie wniesione nowe przedstawienie przeciw traktatowi To przedstawienie wpłynęło istotnie: jest niem umowa angielsko-japońska.

Paryż, 13 lutego. Dzienniki francuskie omawiają traktat japońsko-angielski jako wypadek pierwszorzędnego znaczenia. Traktat ten — piszą — jest w pierwszym rzędzie zwrócony przeciw Rossyi a także i przeciw Francyi. Anglia zawierając sojusz, zerwała z dotychczasowym swym dogmatem „otwartych portów“ i przeszła do „portów traktatowych“. Europa nie może obojętnie przyjąć wiadomości o nowym sojuszu.

KRONIKA

Lwów, 13 lutego.

— **Za duszę** Józefa Bohdana Zaleskiego odbędzie się jutro nabożeństwo żałobne także i w Paryżu w kościele Wniebowzięcia (de l'Assomption), o godzinie 11 przed południem.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Skałacie z grupy miejskich rozpisało Prezydyum c. k. Namiestnictwa na dzień 8 kwietnia b. r., tudzież dwóch członków z grupy większych posiadłości na dzień 10 kwietnia b. r.

Wybory ten odbędą sie w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k Starostwo.

— **Powszechne wykłady uniwersyteckie.** W piątek, dnia 14 b. m., w Szkole realnej, ul. Kamienna 2, o godzinie pół do 8 wieczorem dr. St. Witkowski „Elementarny kurs języka łacińskiego“ część II;

w Zakładzie fizycznym, ul. Długosza 8, o godzinie pół do 8 wieczorem prof. Uniw. dr. J. Zakrzewski „Nauka o cieple“ część III.

— **Powszechne wykłady uniwersyteckie na prowincyi.** W niedzielę dnia 16 lutego:

Brody: prof. Uniw. dr. St. Głąbiński „Pojęcie i zadanie socyologii“.

Drohobycz: prof. dr. M. Sabat „Pompeji“.

Kałusz: prof. Uniw. dr. J. Zakrzewski „O gazach“.

Przemyśl: dr. E. Rościszewski „O zbrodni i odpowiedzialności karnej ze stanowiska lekarskiego“.

Stryj: prof. Uniw. dr. W. Wehr „O chorobach zawodowych“.

Tarnopol: dr. A. Burzyński „Budowa i czynności żołądka“.

Złoczów: dr. Zb. Pazdro „Stosunki prawne i ekonomiczne Żydów w Polsce“.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro, w piątek, d. 14 b. m., o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej.

— **Sprawa dwudziestoletniego** ucznia VI. klasy, Leopolda Zarębskiego, ma się w rzeczywistości tak:

Podczas rozdawania świadectw d. 30 stycznia br. zażądał Zarębski od dwóch profesorów poprawienia świadectwa do poniedziałku. W półtora godziny potem zjawił sie Zarębski w mojej kancelaryi i powiedział: „Pan Dyrektor wie, że dostałem dwójkę z polskiego? a następnie dodał: „Żeby mi to świadectwo do poniedziałku było poprawione, bo — tu podniósł palec jak do przysięgi — jak Zbawiciela i naszą Polskę kocham, będzie nieszczęście, którego ja nie będę winym“. Widząc, że uczeń w wysokim stopniu rozdrażniony, odprawiłem go jak najspokojniej i posłałem tercyana po rodziców. Następnego dnia — 31 stycznia — przyszła matka sama, której przedstawiłem stan rzeczy. Lecz kiedy, pomimo długiej rozmowy, oświadczyła wyraźnie, że za syna nie ręczy, prosiłem ją o przysłanie męża, który, jak się z rozmowy z nią dowiedziałem, bawił wówczas we Lwowie i oświadczyłem, że czekam na niego do południa w sobotę, dnia 1 lutego, gdyż w przeciwnym razie musiałbym się odnieść do policyi. Ponieważ na ojca Zarębskiego czekałem nadaremnie nie tylko do soboty, lecz do południa w niedzielę, dnia 2 lutego, musiałem w obec niebezpiecznego charakteru pogróżki donieść o wypadku c. k. policyi; miałem bowiem wszolki powód w obec niedawnego wypadku pobicia nauczyciela obawiać się, że osoba profesora mogłaby być narażona na brutalną napaść.

Co nastąpiło, nie zależało odemnie.

Józef Staromiejski,
kierownik filii c. k. gimn. V.

— **Pomnik Mickiewicza we Lwowie.** Posiedzenie pełnego komitetu pomnikowego odbędzie się w niedzielę, dnia 16 b. m., o godzinie 11 przed południem w pracowni p. Antoniego Popiela na placu powystawowym. Na porządku dziennym przyjęcie od artysty figury geniusza (w naturalnej wielkości), oraz inne decydujące dla pomnika sprawy; wymaganym jest przeto komplet jak najliczniejszy.

Gdyby który z pp. członków komitetu osobnego zaproszenia przypadkiem nie otrzymał, zechce jako takie niniejsze uważać zawiadomienie.

— **Restauracya kościoła OO. Bernardynów we Lwowie.** Po częściowem odnowieniu kościoła, dokonanem z okazyi 400-letniego jubileuszu błog. Jana z Dukli okazała się obecnie potrzeba dalszej gruntownej restauracyi tej świątyni. Mianowicie wymagają nieodzownie odnowienia: grób błog. Jana z Dukli i otaczająca go kaplica, freski w głównej nawie kościoła, stalle, posadzka, okna, tabernakulum, oraz kilka ołtarzy. Trzeba również odnowić dzwonnicę i studnię bł. Jana. Koszt tej restauracyi obliczono na 200.000 koron, a ponieważ klasztor nie posiada odpowiednich funduszów, przeto przełożony O. D. Magoński wydał odezwę z prośbą o dobrowolne na ten cel ofiary. Ofiarodawca poświęcający jakikolwiek datek na cel powyższy, będzie policzony do rzędu już to fundatorów, już to dobrodziejów, za których klasztor odprawia kwartalnie 165 Mszy św. cichych i 22 śpiewanych, prócz uroczystej sumy, którą każdej niedzieli i święta na ich intencyę aplikuje u grobu bł. Jana z Dukli.

— **Francuska agencya konsularna we Lwowie.** W najbliższym czasie otwarta będzie we Lwowie francuska agencya konsularna dla Galicyi. Pertraktacye w tym przedmiocie, prowadzone między Rządem austro-węgierskim a rządem Rzeczypospolitej francuskiej zostały już ukończone. Szefem nowego urzędu zamianowany p. Erazm Świerczewski, były urzędnik gal. Wydziału krajowego, cieszący się w szerokich kołach naszego miasta żywą sympatyą.

— **Na ochronkę** im. Henryka Sienkiewicza w Zbarażu złożyła p. An. Grocholska z Rożysk 40 K.

Serdeczne staropolskie „Bóg zapłać“ niniejszem składa wdzięczny Komitet.

— **Fundacya stypendyjna.** P. Roman Aleksiewicz, radca sądu krajowego z Uhnowa złożył w lwowskiej Radzie szkolnej okręgowej zamiejskiej list zastawny gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego 56-letni na 200 koron ser. V. nr. 28.045 wraz z talonem i kuponami, począwszy od dnia 31 grudnia 1899 płatnymi na rzecz fundacyi szkolnej Romana Aleksiewicza w Szczercu koło Lwowa z tem przeznaczeniem, ażeby odsetki od powyższych 200 koron udzielano z końcem każdego roku szkolnego tylko jednemu ubogiemu a pilnemu uczniowi szkoły etatowej męskiej w Szczercu koło Lwowa, bez różnicy wyznania i ażeby przełożonym tej fundacyi była gmina miasta Szczerca.

Rada szkolna okręgowa zamiejska w obec tego wyraża za pośrednictwem naszem p. Aleksiewiczowi szczere podziękowanie za ten hojny dar.

— **Ogień kominowy** wybuchł wczoraj około godziny 5 po południu w szkole ludowej im. Czackiego. Zawezwana straż pożarna słumiła pożar, który już przybrał szersze rozmiary, gdyż od komina zajęło się oszalowanie ściany w miejscach ustępowych na II piętrze.

△ **Dzika miłość.** Dozorca domu przy ulicy Żółkiewskiej l. 39, Jan Rubacha, posprzeczawszy się wczoraj ze swą kochanką Anną Kasprowską, w przystępie złości powalił ją na ziemię, chwycił za gardło i zaczął dusić. Gdy Kasprowska poczęła się bronić i wołać o ratunek, rozjuszony walką Rubacha kilkakrotnie ukąsił ją w nos. Przybyli z ratunkiem domownicy zastali Kasprowską nieprzytomną. Zawezwano pogotowie stacyi ratunkowej, które przyprowadziło ofiarę „czułej miłości“ kochanka do przytomności. Aresztowany przez policyę Rubacha zapewniał solennie, że nie wie, co mu się stało — to tylko może powiedzieć, że Kasprowską „strasznie kocha“.

△ **W Kasie oszczędności** podjęła wczoraj przed południem p. Natalia Rödel kwotę 840 K. Pieniądze te włożyła do torebki, którą trzymała w ręku. Podpatrzył jednak to jakiś złodziej i w chwili, gdy p. Rödel przeciskała się przez tłum ludzi, odciął torebkę i wraz z zawartością umknął. W torebce prócz pieniędzy znajdowały się 3 losy.

△ **Kronika policyjna.** Pod zarzutem popełnienia całego szeregu kradzieży w Winnikach pode Lwowem, aresztowano wczoraj bawiącego tu „na gościnnych występach“ Stanisława Pańkowa.

E. P. z Kronstadtu skradziono złoty zegarek damski, czarno emaliowany, remontoir o jednej kopercie wraz z krótkim złotym łańcuszkiem, o kręconych ogniwach.

Zgubiono: złotą broszkę w formie podłużnej, składającą się z 5 ogniw, przytwierdzonych do sztabki podłużnej. Trzy ogniwa wysadzane są szmaragdami, dwa zaś brylantami.

Trzy kartki zastawnicze filii Banku dla handlu i przemysłu nr. 2141, 2459 i 3495 zgubiły wczoraj rozmaite osoby na ulicach m. Lwowa.

— **Zagadkowa śmierć.** W Dublanach, w tamtejszym urzędzie pocztowym, komisarz dyrekcyi poczt i telegrafu p. Bieniawski, delegowany do przeprowadzenia szkontrum, znalazł onegdaj w rachunkach rozmaite niedokładności i brak w kasie kwoty kilkadziesiąt złr. Na podstawie wyniku przeprowadzonego szkontra zasuspendował przeto tamtejszego pocztmistrza E. H. Gdy we wtorek rano przybył p. Bieniawski powtórnie do urzędu pocztowego w Dublanach, celem dokończenia czynności urzędowych, zastał pocztmistrza nieżywym. Zawiadomiona natychmiast o wypadku prokuratorya państwa, wdrożyła śledztwo, które niezawodnie wykaże, czy w wypadku niniejszym ma się do czynienia z samobójstwem, czy też z nagłą śmiercią, skutkiem udaru sercowego..

Zmarły pocztmistrz był emeryt. starszym zarządcą poczt i telegrafu i liczył 62 lat życia.

— **Losowanie** dzieł sztuki między członków Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych w Krakowie, odbędzie się w salach pałacu Towarzystwa dnia 16 marca b. r. w południe.

— **Aresztowanie „cudotwórcy“.** *Czas* donosi: Organa krakowskiej dyrekcyi policyi aresztowały we wtorek niejakiego S. Siegmunda, liczącego lat 63, zamieszkałego w centrum Kazimierza przy ulicy Jakóba l. 6 na I. piętrze. Jest to „belfer“ chajderowy, podający się za cudotwócę i lekarza. W tym celu rozsyłał on do współwyznawców następujące kartki, drukowane w hebrajskim języku: „Zawiadamiam pana, że znajduje się tu rabin, znający rozmaite czary (sigilles), które dostał od swojego przodka, jednego starego rabina. Już wielu ludziom dostarczył rozmaitych skutecznych środków i względem wesel i bezdzietnych małżeństw może coś poradzić (jest to dosłowne tłómaczenie z hebrajskiego). Ażeby człowiek zachorował z tego, co ja mu dam, to jest niemożliwe. Mam środki od wielkich ludzi i od wielkich rabinów. Od ubogich nie żądam zapłaty. Ten, co do mnie raz przyjdzie, nie pożałuje“. Następuje adres.

Mimo tak naiwnych reklam, Siegmund miał licznych klientów. Leczył ich za pomocą wkładania na nich pasków z pargaminu, opatrzonych sentencyami z talmudu; osobno używał innego aparatu. — Miał kawałek blachy; rozpalał ją do czerwoności i wtedy rylcem, zamaczanym w atramencie, pisał nazwisko pacyenta, które na czerwonem tle wychodziło wyraźnie. Blacha syczała pod atramentem. Wtedy Siegmund wymawiał kabalistyczne zaklęcia, kazał spluwać na tablicę choremu i sam spluwał; znowu wymawiał zaklęcia — kuracya była gotowa. Policya zabrała cudowne pargaminowe paski, cudowną blachę, oraz samego „cudotwórcę“ — i zamknęła go pod Telegrafem.

— **Z Krakowa** donoszą: Komisya budżetowa Rady miejskiej uchwaliła na wczorajszem posiedzeniu następujące tytuły preliminarza budżetowego na rok 1902: „Podatki i opłaty gminne“, „Zarząd długów miejskich“, „Sprawy wojskowe“, wreszcie „Różne“. Dalsze obrady w poniedziałek.

Wczoraj odbyło się walne zgromadzenie politycznego stowarzyszenia izraelitów postępowych. Uchwalono dla wydziału absolutoryum, jako też preliminarz budżetu na r. 1902. Przy uzupełniających wyborach weszli do wydziału: dr. Izydor Deiches, dr. Maksymilian Ehrenpreis, dr. Ferdynand Eichhorn, p. Izydor Jurowicz, dr. Zygmunt Klein, dr. Rafał Landau, dr. Jan Kopper i p. Henryk Szornstein.

Przed trybunałem sądu przysięgłych toczy się rozprawa przeciw włościanom z Balina: Anniemu Michalskiemu, Franciszkowi Kucielowi i Rozalii Kucielowej o zbrodnię oszustwa. Obwinieni są o to, że za wspólnem porozumieniem podpalili realność Michalskiego, aby uzyskać kwotę, na którą asekurowali realność w Towarzystwie Wzajemnych Ubezpieczeń. Rozprawa potrwa dwa dni.

Na podstawie werdyktu przysięgłych trybunał zasądził tu wczoraj krawca Józefa Cukrzyńskiego za zbrodnię oszustwa na półtora roku ciężkiego więzienia. Cukrzyński wyłudził od kupca Józefa Żygulskiego i jego żony książeczkę Kasy oszczędności na 1000 K. i różne towary pod pozorem, że należy je ukryć przed wierzycielami. Krawiec zapewnił Żygulskich, że książeczkę złoży do rąk swego brata, księdza w klasztorze OO. Karmelitów, tymczasem sam ją i towary zużytkował dla siebie. W dodatku naraził Żygulska na to, że wniesiono przeciw niej akt oskarżenia o zbrodnię oszustwa na szkodę wierzycieli.

— **Muzeum** Narodowe w Krakowie otrzymało cenny dar od dr. Ludwika Szalaya. Jest to obraz Wojciecha Stattlera, niegdyś profesora Szkoły sztuk pięknych w Krakowie (*1800 † 1882), przedstawiający młodą kobietę z draperyą, zarzuconą na ramię. Obraz powstał pod silnym wpływem szkoły weneckiej, a zwła-

szcza Giorgiona i Tycyana, prawdopodobnie we Włoszech lub po powrocie z Włoch.

— **Zmarł** w ostatnich dniach: w Bośniackiej Dubicy, dr. Henryk Gumplowicz, adjunkt sądowy, w 32 roku życia.

— **Samobójstwo włościanina.** Z Przeworska piszą nam: W Markowej, tutejszego powiatu, odebrał sobie przed trzema dniami życie przez powieszenie się tamtejszy gospodarz gruntowy 35-letni Jan Szpytma. Samobójca pozostawił żonę i 5 dzieci. Przyczyna rozpaczliwego kroku niewiadoma.

— **Na drodze** w Niżniowie — jak donoszą nam z Tłumacza — znalazł onegdaj tamtejszy polowy dworski zwłoki zarobnika Jakóba Pełepeńka. Przeprowadzone dochodzenia wykazały, że Pełepeńko zmarł skutkiem zmarznięcia.

— **Ofiara wódki.** W Jajkowcach, pow. żydaczowskiego, zmarł onegdaj nagle po wypiciu sporej ilości wódki w domu swego brata, włościanin z Żyrawy, Ołeksa Janowicz.

— **Piekarze stanisławowscy** za przykładem Lwowa i Krakowa, podnieśli cenę o 2 h. na bochenku chleba.

— **Strejk.** W Borysławiu przy budowie rezerwoarów zastrejkowało 35 robotników metalurgicznych, żądając podwyższenia płacy.

— **W szałasie** położonym na odludnem miejscu pod połoniną Kostrycią za Żabiem znaleziono onegdaj zwłoki 17-letniej Kałyny Szufletiuk, służącej z Żabiego. Oprócz powygryzanego najprawdopodobniej przez dziką zwierzynę ciała na twarzy i udach nie znaleziono na ciele żadnych znaków, wskazujących na czyn karygodny. Przypuszczają, że nieszczęśliwa, która jeszcze w grudniu z. r. zaginęła bez wieści, wydaliwszy się z domu swej służbodawczyni w Żabiu, w drodze zaskoczona została zawieruchą śnieżną a schroniwszy się do szałasu, tam zamarzła.

— **Dar.** Z Wiednia donoszą: Książę Ferdynand bułgarski ofiarował Tow. dziennikarzy i literatów wiedeńskiej „Concordii“, z okazyi balu urządzonego przez to Towarzystwo, 1000 koron.

— **Hr. Tołstoj.** Z Jałty telegrafują o stanie zdrowia hr. Lwa Tołstoja: Stan zdrowia Tołstoja był w ciągu ostatnich tygodni stycznia zadowalający. Chory pozostawał pod opieką dr. Altschulera z Jałty i czuł się tylko nieco osłabionym z powodu malaryi, którą przebył. W początkach lutego odbyło się konsylium, złożone z 3 lekarzy, którzy orzekli, że stan zdrowia pacyenta jest względnie zadowalający. Dnia 6 lutego nastąpiły ataki ciężkie i bardzo bolesne. Była to t. zw. *angina pectoris*, Temperatura wynosiła 39 stopni. Czynność serca była chwilami bardzo osłabiona, a puls bardzo nieregularny, wynosił czasem 180. Nagle nastąpił zupełny upadek sił. Chory uczuł w płucach silny ból. Lekarze stwierdzili *pleuritis* i zapalenie płuc po lewej stronie. Celem uśmierzenia bolów, zadawano pacyentowi morfinę, a w celu wzmocnienia czynności serca digitalis i olejek kamforowy. Choroba przybrała jednak większe rozmiary i nastąpiło *delirium*; hr. Tołstoj czuł się bardzo słabym. Dnia 10 lutego miał apetyt i spał bez użycia środków narkotycznych, tak, że lekarze mają nadzieję uratowania chorego. W tej chwili (dnia 12 b. m.) temperatura nie spadła, puls 100—102. Upadek sił trwa dalej. Cała rodzina zebrana jest u łoża chorego.

— **Śmiałej operacyi** dokonano w tych dniach w Paryżu. Oddzielono mianowicie operacyjnym lancetem ciała dwóch bliźniąt 12-letnich sióstr Rodice i Bodice z Indyj, które niedawno można było oglądać w cyrku Barnuma. Operacya była konieczną, ponieważ jedna z dziewcząt zachorowała niebezpiecznie i życie jej było zagrożone. Czynności tej dokonał słynny operator paryski, dr. Doyen w ciągu 20 minut. Utrata krwi wynosi 20 gramów; ciepłota ciała u obu operowanych wynosiła 37 stopni. Żadna z sióstr nie utraciła przytomności; po dokonaniu cięcia obie zawołały niemal równocześnie: „Jesteśmy rozdzielone! O, rana boli!“ Stan obu małych pacyentek jest zadowalający.

Notatki literacko-artystyczne.

Towarzystwo historyczne. Na ostatniem zebraniu przedstawił prof. Michał Siwak rzecz p. t.: „Kto jest autorem broszury politycznej p. t.: „Deliberacya o spółku i związku Korony polskiej z pany chrześciańskimi przeciwko Turkowi“? Prelegent zaznaczywszy na wstępie, że broszura p. t.: „Deliberacya“ posiada doniosłe znaczenie dla sprawy niedoszłej ligi pomiędzy Austryą a Polską w ostatnim dziesiątku lat XVI w., podał szczegółowy opis wydań pisemka z r. 1595 i 1596. Wydań tych było trzy a raczej cztery, bo za czwarte należy uważać broszurę z r. 1596 p. t.: „O spółku panów chrześciańskich przeciwko Turkowi“. Wszystkie wydania wyszły bezimiennie i bez miejsca druku. Współcześnie już zajmowano się „Deliberacya“ bardzo, a szczególnie pytaniem, kto był jej autorem. Heidenstein notuje pogłoski, że przypisywano ją Arcybiskupowi gnieźnieńskiemu Karnkowskiemu, podaje jednak tytuł jej niedokładnie, co spowodowało szereg nieporozumień. Z jednej broszury zrobiono dwie, z których „Deliberacya“ pozostała bez autora, Karnkowskiemu zaś poczęto przypisywać na podstawie owych pogłosek u Heidensteina autorstwo nieistniejącego pisemka p. t.: „Festina lente“.

Zestawiwszy wszystko, co o tej broszurze napisano i wykazawszy, że „Deliberacya“ a „Festina lente“ są jednem i tem samem pismem, przeszedł prelegent do wykazania, kto był autorem „Deliberacyi“. Opierając się na kodeksie nr. 350, znajdującym się w bibliotece Zakładu Ossolińskich, wykazał prelegent, że napisał „Deliberacyę“ Karnkowski.

Kodeks nr. 350 był własnością Karnkowskiego, czego dowodzi pieczęć Arcybiskupa, znajdująca się na pierwszej karcie kodeksu.

Autor „Deliberacyi“ mówi we wstępie, że postanowił „niektóre rzeczy z swoich kart *publicorum monimentorum* na jawię wydać“. Owe „*publica monimenta*“ znajdują się w kodeksie nr. 350, należącym do prymasa. Już to samo dowodziłoby, że autorem „Deliberacyi“ był Karnkowski. Są jednak i dalsze dowody. W drugiem wydaniu „Deliberacyi“ znajduje się rozdział, będący streszczeniem całej broszury, zgadzający się co do treści a w niektórych miejscach dosłownie z odpowiedzią, jaką dał Karnkowski posłowi Rudolfa II, Wackerowi w r. 1594, znajdującą się również w kodeksie wspomnianym. Wreszcie posiada kodeks przepowiednię o upadku państwa tureckiego, którą odnajdujemy w „Deliberacyi“. Wszystko to razem stwierdza niezbicie, że autorem pisemka był Karnkowski.

Na pytanie, dla czego wydał prymas swoją broszurę bezimiennie, odpowiada prelegent, że Karnkowski jako duchowny nie chciał narażać się Stolicy Apostolskiej, która gorąco sprawę ligi popierała.

Po dokładnem streszczeniu pisemka wykazywał prelegent, że „Deliberacya“ była programem na sejm w roku 1596, napisanym bardzo zręcznie i z wielkim talentem — i że nie mało zaważyła na szali wypadków. Cel, jaki miała, osiągnięto. Liga do skutku nie doszła. Nie jej to wyłącznie przypisywać należy, ale też nie można wpływu jej przeoczać. Broszury polityczne w czasach, gdy prasy nie znano, donioślejsze miały znaczenie i do pewnego stopnia zastępowały dzisiejsze naczelne artykuły w dziennikach politycznych. „Deliberacya“ była jednak czemś więcej. Odźwierciadlała ona poglądy ogółu szlacheckiego na doniosłą sprawę wojny z Turcyą, była ich wiernem echem, streszczała program potężnego stronnictwa, przeciwnego polityce Zygmunta III. Że liczono się z nią bardzo i wartość jej uznawano, świadczy okoliczność, że kiedy w pół wieku później plany wojny z Turcyą znowu odżyły, partya wojnie przeciwna przedrukowała pisemko prymasa w roku 1646 piąty raz z rzędu.

W dyskusyi zabierał głos dr. E. Barwiński.

„Manru“ w Nowym Jorku. Z Ameryki donoszą: Powszechna ciekawość, spotęgowana oczywiście gorączkową famą tutejszej prasy, poprzedza premierę „Manru“ Paderewskiego. Odbędzie się ona nieodwołalnie we wtorek dnia 11 lutego w „Metropolitan-House“, gdzie stale gości operowe przedsiębiorstwo Grana. Gmach to olbrzymi. Sala widzów mieści przeszło 6.000 osób. Chóry liczą 300 śpiewaków. Orkiestra blizko 100 osób. Afisz premiery będzie tak wyglądał: Manru — Aleksander Bandrowski, Ulana — Sembrich Kochańska, Urok — Dawid Bisphan, Jadwiga — Schuman Heink, Aza — Fritzi-Scheff, Oros — Mühlmann, Jagu — Blass. Obsada w następnych powtórzeniach opery ulegnie zmianom o tyle, że Ulanę obok Kochańskiej śpiewać będzie pani Ségar, a Jadwigę M-me Homer, również przewidywane są dublowania innych ról, prócz samego Manru, którego śpiewać będzie wyłącznie Bandrowski, stosownie do zastrzeżenia kontraktowego samego mistrza Paderewskiego. „Manru“ śpiewany będzie w języku niemieckim. Próby, prowadzone z niesłychaną starannością przy takich gwiazdach światowych, rokują sukces pierwszorzędny. Że wszystkie miejsca na premierę dawno rozkupiono i to za wysokie ceny, nie potrzebujemy dodawać.

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we czwartek po raz czwarty „Latający Holender“ romantyczna opera w 3 aktach R. Wagnera; gościnny występ Eugeniusza Guszalewicza.

W piątek po raz drugi „Skapany świat“, sztuka w 4 aktach z epilogiem przez Władysława Orkana; w głównych rolach wystąpią panie: Stachowiczowa, Rotterowa, Węgrzynowa, Rybicka, Połęcka; pp.: Solski, Roman, Hierowski, Feldman, Jaworski, Wysocki, Węgrzyn, Antoniewski, Kliszewski i Kwiatkiewicz.

Rozpocznie: „Nikt mnie nie zna“, komedya w 1 akcie Al. hr. Fredry.

W sobotę po raz piąty „Latający Holender“, romantyczna opera w 3 aktach Ryszarda Wagnera. Gościnny występ Eugeniusza Guszalewicza.

W niedzielę o godzinie pół do 4 po południu — na ogólne żądanie — „Jaś i Małgosia“, opera fantastyczna w 3 aktach a 5 odsłonach E. Humperdincka.

W niedzielę o godzinie 7 wieczorem po raz pierwszy w bieżącym sezonie „Halka“, opera w 4 aktach Stanisława Moniuszki. Gościnny występ Eugenii Strassernównej.

W poniedziałek — wznowienie — „Niobe“, krotochwila w 3 aktach Henryka Paultona. Gościnny występ Adeli Żelazowskiej.

„Etiudy“ Chopina

przez

Jakóba Hunekera

tłómaczyła z angielskiego Marya Fiaklówna.

(Ciąg dalszy).

Ponurym, żałośnym nokturnem jest Nr. 6 w Es-moll. Ta etiuda jest piękną, a melodya jest pełną tłumionego żalu. Ćwiczenie dla lewej ręki jest pomysłowe, ale podrzędne w obec tematu. Musi istnieć jakiś psychiczny program dla tej etiudy, jakieś wspomnienie zawodu, z młodych lat. Wydanie Klindwortha jest najlepsze, mimo, że Kullak miał pod ręką autograficzny rękopis Chopina. Nie ma oznaczenia metronomicznego w tym autografie. Telefsen daje 69 na ćwierć; Klindworth 60; Riemann 69; Mikuli tak samo. Bülow i Kullak 60. Kullak daje kilka zmian w tekście, dodając As do ostatniej grupy w 11 takcie. Riemann i inni dodają As również. Ta nuta musiała być wypadkiem wypuszczona z autografu Chopina.

Miękkie uderzenie i wrażliwa dusza są potrzebne do tej nokturnowej etiudy.

Wchodzimy z etiudy C dur Nr. 7, w jaśniejszą atmosferę. Jest to prawdziwa toccata przepleciona czulszymi ustępami, służąca wyraźnemu technicznemu celowi — studyum podwójnych nut — i jest zdrową jak toccata Roberta Schumanna. Przebija się w niej odważny, waleczny, Chopin, wesoły towarzysz, jaśniejący w słonecznym blasku. Są tam ustępy, w których etiuda ta robi wrażenie światła przeświecającego przez konary drzew w tajemniczym lesie, zaś pianista bez potrzebnej fantazyi ćwiczy przegub u ręki i palce w technicznem ćwiczeniu! Piękność i obowiązek łączą się tutaj w podwójnym zaprzęgu. Dla nauki należy grać całą tę kompozycyę z uderzeniem przegubu. Zapewni to jasną artykulacyę i staccato. Bülow frazuje etiudę w podwójne grupy, Kullak w seksty, Klindworth i Mikuli tak samo, podczas kiedy Riemann miesza dwójki, czwórki i seksty. Widzi się więcej jego układ, jak słyszy. Bülow oddaje najplastyczniej ulotny, wymijający charakter tej etiudy.

W uwagach, odnoszących się do F-dur ediudy, Teodor Kullak rozwodzi się szeroko nad swoją ulubioną zasadą, że Chopina nie należy grać wedle oznaczenia metronomicznego. Oryginalny autograf podaje 96 na pół, wydanie Telefsena 88, Klindwortha 80, Bülowa 89, Mikulego 88, tak samo i Riemanowa. Kullak zastosowuje powolniejsze tempo od Klindwortha, twierdząc, że ideały szybkości starego Herza i Czernego nie mają już znaczenia. Szlachetny, więcej dźwięczny ton nowożytnego fortepianu wymaga szerszego oddechu stylowego i mniej szybkiego pasażowego wykonia. Rzeczywiście nie ma żadnej wątpliwości co do szerszego traktowania tego wdzięcznego utworu. Jak ono upiększa fortepianowy ton. Pasaże wznoszą się do ostatecznego eufonicznego punktu, a potem niby melodyjne morze łamią się i staczają w przepaść! Jest to utwór przeznaczony dla modnego salonu lub dla koncertowej hali. Przy końcu etiudy słyszy się w niej burzliwe brawa i klaskania urękawicznionych dłoni. Gibkość ręki, arystokratyczna swoboda, subtelne uderzenie i płynna technika jest potrzebną do odpowiedniego wykonania tej etiudy.

F-moll etiuda nr. 9 jest pierwszą z etiud stylowych Chopina, której charakter jest więcej żywym niż burzliwym. Melodya jest chorobliwą, prawie rozdrażniającą, jednak nie brak jej pewnych wspaniałych akcentów. Jest w niej pewne upieranie w powtarzaniu, które przypomina Chopina późniejszą twórczość. Bas lewej ręki dominujący w melodyi nie jest może tak szlachetny i dźwięczny, jak basowa figura w C-moll etiudzie, staje się jednak wyraźnym poprzednikiem basu w D-moll preludzie. W tej F-moll etiudzie rozciągnięcie ręki jest technicznym celem. Bülowa palcowanie jest najlepsze. Wszystkie inne wydania, wyjąwszy Biemanna, zalecają piąty palec na F, czwarty na C, Bülow sądzi, że małe ręce poczynające z jego systemem dojdą do szybszych rezultatów, aniżeli palcowaniem Chopina. To jest prawda. Riemann frazuje tę etiudę z wielką ilością wiązanych łuków i dynamicznych akcentów. Kullak woli metronom Telefsena 80, od tradycyonalnego metronomu 96. Wielu używa 88 na ćwierć, wyjąwszy Riemanna, który bierze szybsze tempo 96. Klindworth z 88 trzyma się środkowej drogi.

O następującej etiudzie w As-dur nr. 10 pisze Bülow:

Pianista, który potrafi odegrać tę etiudę w zupełnie skończony sposób, może powinszować sobie, bo wzniósł się na najwyższy szczebel Parnasu pianisty, gdyż jest to może najtrudniejszy utwór w całym zbiorze etiud. Cały repertoar fortepianowej muzyki nie zawiera drugiej etiudy o *perpetuum mobile* tak pełnej geniuszu i fantazyi jak wyż wymieniona. Najważniejsza trudność zdaje się polegać nie w odmianie grup *legato* i *staccato* ale w ćwiczeniu rytmicznych kontrastów. Zwyciężyć tę główną trudność w sztuce muzykalnej reprodukcyi jest tutaj najważniejszą rzeczą, a przy gorliwości można dojść do tego z łatwością.

Kullak pisze: „Harmoniczne antycypacye, bogate rytmiczne życie pochodzące ze zmiennej artykulacyi dwunasto-ósemek w grupach po trzy i dwie.... Ta etiuda jest nadzwyczaj zajmującą kompozycyą, zawierającą dla słuchacza dziwny, fantastyczny urok, jeśli jest graną z właściwą jasnością.“ Metronomiczne oznaczenie jest jednakowe we wszytkich wydaniach, 152 na ćwierć nuty. Jest to jedna z najwdzięczniejszych etiud polskiego kompozytora, głębszą niż etiudy w Ges i F-dur, a zarazem popisową w wirtuozowskiem znaczeniu. Jest w niej prawdziwy wdzięk, samodzielność i zadowolenie. Chopin musiał być szczęśliwym, o ile jego senzytywna natura na to żezwalała, gdy komponował to żywe *capriccio*.

(Ciąg dalszy nastąpi).

GOSPODARSTWO I HANDEL

Kolej żelazna Radom-Lwów. W rosyjskiem ministerstwie komunikacyi złożono pomiędzy innymi projekt nowej linii kolejowej z Radomia do granicy austryackiej do punktu, najbardziej zbliżonego do stacyi Jarosław na linii Lwów-Kraków. Kolej ta ułatwiłaby nadzwyczaj połączenie pomiędzy Warszawą a Lwowem, które wówczas byłoby prawie dwakroć krótsze.

Przemysł cukrowniczy. Z Berlina telegrafują: Onegdaj odbyła się tu konferencya zastępców niemieckiego i austryackiego przemysłu cukrowniczego celem wymiany zdań o krytycznej sytuacyi, w jakiej znajduje się przemysł cukrowniczy w obecnej chwili w obu państwach. Bezpośrednią przyczyną zebrania się konferencyi były wiadomości, nadchodzące z Brukseli, z odbywającej się tam konferencyi cukrowej, a donoszące, że Anglia pragnie istniejące obecnie premie cukrowe i kartele znieść i zastąpić przez „cła prohibicyjne“. Po dokładnem rozważeniu wszelkich ewentualności, które mogą być następstwem wykonania groźby angielskiej, zgromadzeni powzięli jednomyślnie uchwałę, że wszystko uczynią, aby tylko wstrzymać wszelkie zmiany w istniejących premiach, aby w stosunkach cłowych i wewnętrznej organizacyi premiowania produkcyi cukrowej nie przeprowadzono żadnych zmian. Zebrani zaznaczyli wspólność interesów przemysłu cukrowniczego Austryi i Niemiec i uchwalili podać do wiadomości rządu ich stanowisko, oraz wyrazić nadzieję, że nic nie będzie przedsięwziętem, coby zagroziło bytowi rolnictwa i przemysłu cukrowniczego.

OSTATNIA POCZTA

P. Prezydent Ministrów dr. Koerber powrócił wczoraj wieczorem z Budapesztu do Wiednia. Przed wyjazdem z Wiednia był P. Prezydent Ministrów wczoraj o g. 10 przed południem na całogodzinnem posłuchaniu u Najj. Pana, poczem konferował z prezesem gabinetu węgierskiego p. Szellem.

Dzienniki utrzymują, że w najbliższych dniach nastąpi zmiana na stanowisku Namiestnika Górnej Austryi. Były Minister oświaty, hr. Bylandt-Reidt został już mianowany następcą dotychczasowego Namiestnika br. Puthona, który w najbliższych dniach odda agendy wiceprezydentowi Namiestnictwa i uda się do Salzburga, gdzie zamieszka.

Dziennik praski *Narodnia Polityka* utrzymuje, że prezydyum wyższego sądu krajowego w Pradze zaproponowało utworzenie w okręgu tego sądu siedmiu nowych posad radców wyższego sądu krajowego, a mianowicie trzech Czechów i czterech Niemców. Za interwencyą P. Ministra dr. Rezeka odesłano tę propozycyę celem zmienienia jej, napowrót do Pragi. Prezydent praskiego wyższego sądu kraj. bawi w tej sprawie w Wiedniu.

Biuro Wolffa ogłasza: Doniesienie, jakoby traktaty handlowe między Austro-Wę-

grami i Niemcami z jednej strony a Włochami z drugiej, zostały o rok przedłużone jest, o ile tyczy się Niemiec, nieuzasadnione. Tak samo nie jest prawdziwe twierdzenie, jakoby inicyatywa do tego miała wyjść z Niemiec.

Grono obywateli niemieckich wyznania ewangelickiego z Prus zachodnich wystąpiło w piśmie otwartem przeciw znanym wywodom pastora Morgenrotha, zmierzającym do rozszerzenia walki antipolskiej. W piśmie tem powiedziano:

„Pastor Morgenroth ogłosił do ewangelików na kresach wschodnich odezwę, w których wzywa, abyśmy się gromadzili około naszych duszpasterzy, celem walki przeciw Polakom. Takie pojmowanie kwestyi polskiej, nie zgadza się, naszem zdaniem, z naukami Chrystusa. Zaprzeczamy jakoby kościół ewangelicki na kresach wschodnich był jedyną potęgą, która utrzymuje i popiera niemczyznę. Nasze bowiem uczucia narodowe pochodzą z wychowania i z entuzyazmu dla ojczyzny, zaczerpniętego z niemieckiej historyi, literatury i sztuki.

„Co się tyczy niezatrudniania polskich robotników, odpowiadamy na to, że żyjemy przecież w okolicy z ludnością roboczą, mówiącą przeważnie po polsku. Tych ludzi — według pastora Morgenrotha, nie powinniśmy zatrudniać, jeżeli chcemy dobrze służyć ojczyźnie i ogółowi niemieckiemu. Musielibyśmy przeto zwabiać z innych okolic przez przyznanie wyższej płacy ludzi mówiących po niemiecku. Nie wspominając już nic o tem, że w obec dzisiejszych konjunktur byłoby to wprost niemożliwem, — złą wyświadczylibyśmy przysługę naszym współobywatelom z okolic, którzyby z pewnością podobnego odciągania sił roboczych nie poczytaliby nam za patryotyzm i popieranie dobra ogółu.

„Nakoniec zauważamy, że i bez odezwy pastora Morgenrotha jako Niemcy, wypełnialiśmy i wypełniać będziemy nasz obowiązek, odpierając zaczepki Polaków ze spokojem i z potrzebną stanowczością“.

Z Berlina telegrafują do *Fremdenblattu*: W dobrze poinformowanych kołach uważają za nieprawdziwą wiadomość o bliskim zjeździe w Wenecyi kierowników polityki zagranicznej mocarstw trójprzymierza.

Grudziądzki *Geselliger* donosi. że na ostatniem posiedzeniu zarządu grudziądzkiego „*Ostmarckvereinu* odczytano nazwiska tych kupców niemieckich, którzy umieszczają inseraty w polskiej *Gazecie Grudziądzkiej*. Uchwalono nadto ogłosić owych kupców w głównym organie hakatystów *Ostmarck*.

Rzymski dziennik *Patria* donosi, że austro-węgierska eskadra wojenna ma w marcu odwiedzić włoskie miasta portowe Neapol i Spezia.

Z rządowych kół francuskich zapewniają, że rząd francuski nie myśli bynajmniej o wycofaniu w najbliższej przyszłości w Shanghaju wysłanych tam z okazyi zamieszek w Chinach wojsk francuskich.

Król Wiktor Emanuel wyznaczył wdowie po Crispim roczną pensyę w wysokości 15.000 lirów.

W Londynie obiega pogłoska, że pomiędzy rządem angielskim a włoskim wymieniono noty w sprawie kompleksu kwestyj, tyczących się Morza Śródziemnego.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 13 lutego. Dzisiejsze posiedzenie Izby posłów rozpoczęło się odczytywaniem interpelacyj i wniosków Między innymi p. Kos i tow. w interpelacyi do P. Ministra oświaty, domagał się, aby nazwy miejscowości wschodnio-galicyjskich były podawane w statystycznym wykazie, w języku ruskim. Dalej odczytano interpelacyę p. Breitera i tow. do P. Ministra obr. kraj. w sprawie oddawania zamówień dla wojska przedsiębiorcom szewckim w kraju.

P. Prezydent Ministrów dr. Koerber odpowiedział z kolei na interpelacyę p. Luegera i tow. sprawie odezwy centralnego komitetu wyborczego partyi postępowej, wzywającej do składek pieniężnych.

(Mianowicie interpelacya tyczyła się następującej sprawy: W obec zbliżających się wyborów sejmowych i miejskich w Wiedniu, grono osób z obozu liberalnego, na których czele stoi członek Izby panów i przemysłowiec austryacki, Lobmayer, wydało poufną odezwę celem zbierania w stronnictwie funduszów na agitacyę wyborczą. — Otóż dr. Lueger, interpelował, czy Rząd wie o tej odezwie, przyczem wyraził przypuszczenie, że pieniądze te mają być użyte na kupowanie głosów wyborczych, a przy tej sposobności przeciw wielu z podpisanych na odezwie skierował w interpelacyi ostre zarzuty. W obec tego w d. 10 b. m. zebrało się na posiedzenie niemieckie stronnictwo postępowe i uchwaliło protest w bardzo ostrych słowach. Postanowiono w Izbie poselskiej wytoczyć sprawę i zaprotestować przeciw odczytaniu tej interpelacyi).

P. Prezydent Ministrów w swej odpowiedzi zaznaczył, że o tej odezwie dowiedział się dopiero z interpelacyi, że jednak nie widzi żadnego powodu do specyalnych zarządzeń. Jest powszechnym zwyczajem, że przed każdą kampanią wyborczą pojawiają się wezwania do składek na fundusz wyborczy. Dr. Koerber wyraża zdanie, że byłoby w interesie pokojowego rozwoju miasta, aby unikano takich ataków, jak w tej interpelacyi; przez to wzburzenie umysłów, jeszcze więcej się zaostrza. Przemówienie P. Prezydenta Ministrów przerywali często niemieccy postępowcy oklaskami. a antisemici okrzykami.

Z kolei p, Gross wystosował zapytanie do Prezydenta Izby, protestując przeciw oszczerstwom, rzucanym na powszechnie szanowane osoby, jak to się stało w interpelacyi Luegera. Mowca pyta, co Prezydent Izby zamierza uczynić, aby nietykalność poselska nie była w ten sposób nadużywaną.

Prezydent Izby hr. Vetter odpowiada, że niestety nie ma do dyspozycyi żadnych środków na to.

Poseł Lueger oświadcza, że każde słowo wypisane w interpelacyi utrzymuje nadal w mocy i gotów jest za pomocą aktów udowodnić, że Lobmeyer zdobył obywatelstwo honorowe m. Wiednia podstępem. Pos. Lueger polemizuje następnie z twierdzeniem posłów niemiecko-postępowych i radzi im, aby zgodzili się na otwarcie dyskusyi nad całą sprawą, mowca będzie miał wówczas sposobność udowodnienia swych twierdzeń.

Luegerowi przerywano okrzykami: Pan jesteś oszczercą! Przed sądem możesz pan swoje twierdzenia udowadniać. Pan przynosisz wstyd całemu Wiedniowi.

Lueger kończy zapytaniem do Prezydenta, co zamierza uczynić, aby podobnych zapytań jak posła Grossa uniknąć.

Prezydent powołuje się na to, co przed chwilą powiedział.

Poseł Huber wnosi otwarcie dyskusyi na następnem posiedzeniu Izby nad odpowiedzią P. Prezydenta Ministrów na interpelacyę Luegera.

Wniosek ten 123 głosami przeciw 97 uchwalono.

Następnie przeszła Izba do porządku dziennego, t. j. do dalszego ciągu dyskusyi nad ustawą o kontyngencie rekrutów.

Po przemówieniu referenta pos. Popowskiego uchwalono przejść do dyskusyi szczegółowej, poczem zabrał głos P. Minister obrony krajowej hrabia Welsersheimb.

Posiedzenie trwa dalej.

Wiedeń, 13 lutego. *Wiener Ztg.* ogłasza; Najj. Pan nadał ambasadorowi i upełnomocnionemu ministrowi na dworze szwedzko-norweskim dr. Józefowi hr. Wodzickiemu, godność tajnego radcy.

Wiedeń, 13 lutego. Jak donosi wydany komunikat, odbyła się wczoraj po południu konferencya poselska w sprawie sytuacyi, wywołanej konferencyą cukrową w Brukseli. W naradach uczestniczyli także pp. Abrahamowicz Dawid i dr. Henryk Kolischer. Omawiano sprawę cukrową ze stanowiska rolniczego i przemysłowego. Uchwalono w piątek odbyć ponowną konferencyę i zaproponować wybór komitetu, któryby uczynił odpowiednie propozycye co do dalszego postępowania.

Wiedeń, 13 lutego. Trzecią sesyę komisyi dla kontyngentu podatku zarobkowego otworzył wczoraj P. Minister skarbu Boehm-Bawerk przemówieniem, w którem podniósł, że i tym razem starano się zapewnić równomierne opodatkowanie, naturalnie z uwzględnieniem zmienionych stosunków. Położenie jest obecnie trudniejsze z jednej strony dlatego, że komisya nie ma obecnie do dyspozycyi t. z. funduszu dyspozycyjnego, a z drugiej strony ponieważ w skutek znacznie niekorzystniejszych stosunków obawiają się bardzo silnej depresyi na polu ekonomicznem. Z tem musi się Rząd liczyć. Komisya musi w tym względzie przestrzegać pewnego zasadniczgo kierunku. Nie można przyznawać ulg wielkim przedsiębiorcom na niekorzyść małych. Naturalnie Rząd musi dostatecznie komisyę popierać, udzielając jej potrzebnego materyału statystycznego. Następnie omawiał referent dochód z podatku zarobkowego, który w trzech kwartałach peryodu 1901/02 wynosi 35,307.928 wobec 35,518.132 w tym samym okresie 1900 902. Następnie podniósł, że sprawy ulg podatkowych traktować się musi z pewną rezerwą zwłaszcza wobec opodatkowanych I. kl.; III cią i IV-tą klasę więcej należy uwzględniać. W końcu przyjęto wniosek wybrania subkomitetu, któryby naradził się nad wnioskami referenta. Do subkomitetu wszedł między innymi pos. Daw. Abrahamowicz.

Wiedeń, 13 lutego. Wybrana przez radę przemysłową specyalna komisya dla rozpatrzenia śródków zaradczych przeciw konkurencyi amerykańskiej odbyła wczoraj posiedzenie. Referent przedłożył sprawozdanie, w którem przedstawił, że ze strony Ameryki groziło dotychczas niebezpieczeństwo na polu rolnictwa i chowu bydła a po wejściu w życie bilu Mac Kinleya rozszerzyło się ono także na przemysł. Wskutek tego trzeba obmyśleć odpowiednie środki ochronne. Reprezentant Rządu Rossler omawiał konieczność obrotu handlowego między Austryą a Ameryką, a zwłaszcza korzyści płynące stąd dla Austryi, wskazał na poważne rezultaty, osiągnięte dzięki działalności akademii konsularnej, omawiał korzyści płynące z założonej w Wiedniu akademii exportowej, ubolewał jednak, że synowie przemysłowców za mało z niej korzystają. Wkońcu zaznaczył, że należy mieć zaufanie do Rządu, iż ten niczego nie zaniedba uczynić, co potrzebne jest dla ochrony przemysłu. Następnie obrady odroczono do nieoznaczonego terminu.

Wiedeń, 13 lutego. Trzej adwokaci tutejsi wnieśli wczoraj imieniem grupy interesowanych skargę przeciw „Bau u. Betriebsgesellschaft“ z powodu uchwał, powziętych na ostatniem walnem zgromadzeniu Towarzystwa w sprawie sprzedaży tramwayu elektrycznego w Wiedniu miastu.

Ustie, (Aussig) 13 lutego. Wczoraj o 11 w nocy wykoleił się na stacyi Karbitz pociąg osobowy, który wyjechał z Ustia (Aussig). Maszynista poniósł śmierć na miejscu, palacz jest ciężko ranny. Zwłoki maszynisty przez długi czas leżały pod wykolejoną maszyną. Ze 120 podróżnych, jadących tym pociągiem, kilka osób odniosło obrażenia.

Budapeszt, 13 lutego. Wczoraj przed południem przybył marszałek Najw. Dworu węgierskiego hr. Apponyi do kardynała-prymasa Vaszaryego i złożył mu w imieniu Najj. Pana życzenia z okazyi 70-tej rocznicy urodzin. W ciągu dnia wczorajszego wiele wybitnych osobistości składało gratulacye ks. prymasowi.

Budapeszt, 13 lutego. W Izbie posłów Sejmu węgierskiego wniósł p. Komjathy interpelacyę w sprawie hr. Zichyego, który miał podobno towarzyszyć Najd. Arcyks. Franc. Ferdynandowi do Petersburga.

Warszawa, 13 lutego. *(Tel. pryw.)*. Warszawskie *Słowo* zaczął z dniem wczorajszym podpisywać syn ś. p. Lucyana Wrotnowskiego p. Franciszek Wrotnowski.

Poznań, 13 lutego. *(Tel. pryw.)*. Dobra Rzadkowo po hr. Arnoldzie Skórzewskim nabył onegdaj na subhastacyi p. Leon hr. Skórzewski za 248 tys. marek, komisya koloni zacyjna licytowała aż do kwoty 245 tysięcy marek.

Berlin, 13 lutego. *Nordd. Allg. Ztg.* donosi, że kanclerz Rzeszy hr. Buelow przyjął wczoraj u siebie angielskiego ambasadora w Berlinie i odbył z nim krótką konferencyę.

Berlin, 13 lutego. W parlamentarnej komisyi dla taryfy cłowej poseł Gotheim przedłożył wniosek z żądaniem zwołania parlamentarnej ankiety dla rozpatrzenia położenia rolnictwa. Ankieta ma się składać z 36 członków.

Berlin, 13 lutego. Cesarz Wilhelm odbył wczoraj konferencyę z ambasadorem angielskim.

Berlin, 13 lutego. Parlamentarna komisya dla taryfy cłowej przyjęła po ożywionej dyskusyi przeciw głosom posłów narodowo-liberalnych, wniosek Fischbecka zwalczany przez ministra Posadovskyego i reprezentantów rządów związkowych w sprawie zakazu nakładania gminnych podatków na zboże, mięso i wyrabiane z nich artykuły z dodatkiem, znoszącym uprzywilejowane prawo handlowania żywem bydłem. Uchwalono wniosek dodatkowy p. Lunza w sprawie podatków na słód dla browarów. W myśl wniosku p. Gotheima uchwaliła komisya, że zakaz ten staje się ważnym z dniem 1 kwietnia b. r., w którym taryfa cłowa wejdzie w życie.

Berlin, 13 lutego. *Reichsanzeiger* ogłasza: W obec sprzecznych głosów co do tego, z której strony w roku 1898 wyszła inicyatywa w sprawie noty zbiorowej przeciw mieszaniu się Stanów Zjednoczonych do wojny hiszpańsko-filipińskiej, podaje się do wiadomości szereg dokumentów, udowadniających, że inicyatywa ta wyszła ze strony Anglii, a nie — jak twierdzą dzienniki angielskie i Cranbourne — ze strony Niemiec. Pierwszy z dokumentów z 16 kwietnia 1898 wysłany był do Buelowa, ówczesnego sekretarza stanu, do cesarza Wilhelma.

Berlin, 13 lutego. W sejmie pruskim przy obradach nad etatem ministerstwa spraw zagranicznych sekretarz stanu hr. Richthofen, oświadczył, że wniosek „Związku niemiecko-boerskiego“, aby posyłki dla Boerów przeznaczone o ile możności uwolniono od ceł, przedłożony został angielskiemu urzędowi dla spraw zagranicznych, który jednak dotychczas jeszcze nie dał odpowiedzi. Zarząd pocztowy spodziewa się, że odpowiedź ta wkrótce nadejdzie.

Kolonia, 13 lutego. *Köln. Ztg.* stwierdza, że w konferencyi, która odbyła się w niedzielę w Berlinie między zastępcami przemysłu cukrowniczego Austro-Węgier i Niemiec. — nie brali udziału, ani szef sekcyi austro-węgierskiego Ministerstwa skarbu baron Jorkasch-Koch, — ani węgierski sekretarz ministeryalny Toecke. Wymienieni dwaj delegaci rządowi przybyli tylko w tym celu do Berlina, aby porozumieć się z delegatami Niemiec na konferencyę cukrową w Brukseli co do zajęcia stanowiska na tej konferencyi, która rozpoczyna ponowne obrady 17 b. m.

Belgrad, 13 lutego. Przy budowie zakładu karnego spadł blok kamienny i zabił 15 robotników.

Paryż, 13 lutego. Izba deputowanych rozpoczęła wczoraj dyskusyę nad projektem ustawy w sprawie reformy nauki w szkołach średnich. Dep. Vaceilles i Brisson zażądali odroczenia obrad, wskazując na koniecznośc załatwienia budżetu. Przewodniczący komisyi Ribot i Bourgeois, oświadczyli się za dyskusyą. Prezes gabinetu Waldeck-Rousseau przemawiał za skróceniem dyskusyi. W głosowaniu wniosek o odroczenie obrad odrzucono 385 głosami przeciw 171.

Lorient (we Francyi), 13 lutego. Wczoraj wieczorem wybuchł tu groźny pożar, który obrócił w perzynę dziesięć domów i zniszczył wojskowe baraki prowiantowe. Szkoda wynosi milion franków. Pewien żołnierz odniósł rany.

Bruksela, 13 lutego. Na wczorajszem posiedzeniu Izby reprezentantów rozpoczęto ogólną dyskusyę nad wnioskiem o powszechnem prawie głosowania. Deputowanego Bethune, który zabrał głos, po przemówieniu referenta, przywitali socyaliści okrzykami, zarzucając mu fałszowanie list wyborczych. Bethune odpowiada na to, że trybunał przysięgłych uwolnił go od oskarżenia. Deput. socyalista Smeets atakuje posła Bethune, mimo, że prezydent Izby odebrał mowcy głos. W obec tego prezydent nakrył głowę i ogłosił zamknięcie posiedzenia. Członkowie prawicy powstali z miejsc wśród hałasu na lewicy; w chwili, gdy opuszczali gmach parlamentu, publiczność urządziła im owacyę.

Katania, 13 lutego. Z okazyi uroczystości karnawałowych przyszło tu onegdaj do zaburzeń. Wkroczyła policya. Kilka osób aresztowano; kilka odniosło skaleczenia.

San Sebastian, 13 lutego. Z okazyi onegdajszego pochodu zapustowego przyszło do zaburzeń. Tłum obrzucił policyę kamieniami. Wkroczyła żandarmerya. Kilka osób aresztowano, kilka jest rannych.

Barcelona, 13 lutego. Ekscesy strejkujących robotników nie ustają. Przyszło znowu kilkakrotnie do bójek. Padły strzały. Wiele osób zraniono.

Londyn, 13 lutego. Były wicekról Indyj, lord Dufferin zmarł wczoraj.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 13 lutego 1902. — Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godz. 2 min. 30. Akcye austryackiego Zakładu kredyt. 695·50, Akcye węgierskiego Zakładu kredyt. 722·—, Akcye Anglobanku 278·—, Akcye Unionbanku 570·—, Akcye Länderbanku 438.—, Akcye Bankvereinu 467·—, Akc. Bodencredit 963·—, Akcye galicyjsk. Banku hipotecznego —·—, Akcye Kolei państwowych 684·50, Akcye Kolei Południowej 76·50, Akcye Tramway *A)* 285·—, Akcye Tramway *B)* 281·—, Akcye Kolei Elbethal 474·—, Akcye Kolei Północnej 5720·—, Akcye Kolei Czerniowieckiej —·—, Akcye Alpiny 384·50, Akcye Rima Muranyi 502·—, Akcye Praskiego Towarzystwa żel. 1520·—, Akcye Fabryki broni 322·—, Akcye Tureckie tytoniowe 299·50, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 96·30, Renta majowa 101·35, Austryacka Renta koronowa 98·55, Węgierska Renta koron. 97·—, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 95·25, 4 prc. Listy Banku krajowego 94·65, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 101·25, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 94·—, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 98·50, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109·50, 4-prc. Gal. Obligacye propinacyjne 98·05, 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 96·50, 4-prc. pożyczka miasta Lwowa 93·—, Losy tureckie 111·75, Marki 117·22, Ruble 253·25.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**.

Nadesłane.

Dr. Roman Rencki

były asystent kliniki lekarskiej uniw. Jagiellońskiego i lwowskiego ordynuje **w chorobach wewnętrznych od godz. 3—5 ul. Kraszewskiego l. 3.** Telefon 583.

Ostrzeżenie!

Dwa weksle po 1200 koron bez daty z moim podpisem wysłałem 3. lutego 1902 **Abrahamowi Kurzer w Bolechowie** w zwykłym liście frankowanym 10 hal. Adresat atoli takowych nie otrzymał, przeto zwracam uwagę by nikt tych weksli nie kupował względnie nie eskomptował, gdyż ja takowych nie wypłacę, a nierzetelnego znalazcę sądownie ścigać będę.

Tarnawka, poczta Ławoczne, 10. lutego 1902.

Chaim Erster.

KANTOR WYMIANY

c. k. uprz. galic. akc.

Banku hipotecznego

kupuje i sprzedaje

wszelkie papiery wartościowe i monety

po najdokładniejszym kursie dziennym, nie licząc żadnej prowizyi.

Podziękowanie.

Wszystkim, którzy w dniu 7. b. m. w odprowadzeniu zwłok na miejsce wiecznego spoczynku męża mego śp. Józefa Soroczyńskiego raczyli wziąć udział, a wszczególn ści Przewielebnym księżom: Kanonikowi Smagowiczowi, Prałatowi Moszoremu, Kanonikowi Lisiewiczowi, W. P. Starostom: Sabatowi i Zahrajnikowi, W. P. Bursie i Jeklowi, również Szanownej Radzie gminnej, Straży ogniowej i Kółku śpiewackiemu, zasyłam najserdeczniejsze „Bóg zapłać“.

Kuty, dnia 10. lutego 1902.

Marya Soroczyńska
wdowa.

Ruch pociągów osobowych c. k. kolei państwowych,

obowiązujący z dniem 15 lipca 1901 (Przyjazd i odjazd pociągów podany jest podług czasu środkowo-europejskiego).

Pociągi posp. (o godzinie)	Pociągi osob. (o godzinie)	przyjeżdżają do Lwowa [dworzec główny]
12·15		Z Czerniowiec, Itzkan, Constancy, Bukaresztu.
2·31		Z Krakowa, Orłowa, N. Sącza, Tarnowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego, Rzeszowa, Berlina, Wrocławia, Warszawy i Wiednia.
	3·35	Z Podwołoczysk, Tarnopola, Grzymałowa.
	6·10	Z Krakowa, Berlina, Warszawy, Wiednia, Tarnowa, Rzeszowa, Rymanowa, Sanoka, Przemyśla.
	6·20	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
	6·46	Z Brzuchowic (codziennie od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ włącznie)
	7·45	Z Janowa.
	8·00	Z Tarnopola (Krasnego, Brodów).
	8·10	Z Ławocznego, Stryja, Chyrowa, Sanoka, Kałusza i Pesztu.
	8·15	Z Sokala i Rawy ruskiej.
	8·50	Z Krakowa, Zagórza Łupkowa, Przemyśla, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Orłowa od $^{15}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$, Tarnowa, Pesztu.
	11·45	Z Rzeszowa, (Lubaczowa, Jarosławia, Sambora i Przemyśla).
	11·55	Z Stanisławowa, (Köresmező, Potutor, Chodorowa).
	12·55	Z Janowa.
	1·10	Z Skolego, Stryja, Kałusza, Chyrowa, (Ławocznego od $^{1}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$)
1.35		Z Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Tarnowa, Rzeszowa, Rozwadowa, Przeworska, Sanoka, Chabówki i Zakopanego.
1·45		Z Czerniowiec, Itzkan, Bukaresztu, Gałacu, Jass, Husiatyna i Stanisławowa.
2·35		Z Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Grzymałowa, Husiatyna, Tarnopola i Brodów.
	3·14	Z Brzuchowic (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	4·40	Z Sambora, Borysławia, Drohobycza, Stryja.
	5·35	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy, Grzymałowa, Kozowy, Brodów.
	5·40	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa.
	5·50	Z Krakowa, Berlina, Wrocławia, Wiednia, Wieliczki, Orłowa, Rozwadowa, Sambora, Chyrowa.
	6·00	Z Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy Ruskiej.
	7·36	Z Brzuchowic, (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedzielę i święta).
8.40		Z Krakowa, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Tarnowa, Lubaczowa, Sanoka, Pesztu, Przemyśla, Orłowa (od $^{1}/_{7}$ do $^{15}/_{9}$).
	8·50	Z Brzuchowic (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ codziennie).
	9·00	Z Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	9·20	Z Czerniowiec, Itzkan, Bukaresztu, Husiatyna, Potutor, Köresmező.
	9·41	Z Janowa (codziennie od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$).
	9·50	Z Krakowa, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy, Tarnowa, Jasła, Przeworska i Rozwadowa.
	10·20	Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego.
	10·50	Z Ławocznego, Peszt., Chyrowa, Kałusza, Borysławia.
		na dworzec „Podzamcze“
	3·12	Z Podwołoczysk, Grzymałowa, Tarnopola.
	7·40	Z Tarnopola i Brodów.
2·20		Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Grzymałowa i Brodow.
	5·11	„ „ „ Zaleszczyk, Kopyczyniec, Podwysokiego i Brodów.
	10·02	Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy. Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego.

Pociągi posp. (o godzinie)	Pociągi osob. (o godzinie)	odjeżdżają ze Lwowa [dworca głównego]
12·45		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Rozwadowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego, Orłowa.
2·51		Do Itzkan, Czerniowiec, Stanisławowa, Bukaresztu, Constancy.
	4·15	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Chyrowa, Sambora
	5·45	Do Brzuchowic, (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ codziennie).
	6·25	Do Czerniowiec, Stanisławowa, Podwysokiego, Potutor.
	6·30	Do Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Brodów, Kopyczyniec.
	6·35	Do Ławocznego, Munkacza, Peszt., Borysławia.
8·30		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Lubaczowa, Orłowa, Chabówki, Zakopanego (od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$).
	8.40	Do Krakowa, Bogumina, Warszawy, Chyrowa, Przeworska, Rozwadowa, Tarnowa, Stróże, a od $^{15}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$ włącznie, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza i Jasła.
	9·00	Do Skolego, Chyrowa, Kałusza, (do Ławocznego od $^{1}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$)
	9·15	Do Janowa.
	9·25	Do Podwołoczysk, Brodów, Grzymałowa, Kozowy.
	10·20	Do Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy ruskiej.
	10·25	Do Czerniowiec, Stanisławowa, Potutor.
	1·25	Do Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
1·55		Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy, Brodów), Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa.
	2·15	Do Brzuchowic (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
2·40		Do Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
2·55		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Jasła, Chabówki Zakopanego.
	3·05	Do Stryja, Drohobycza, Borysławia, Sambora i Chyrowa (do Skolego tylko od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$).
	3·15	Do Janowa (codziennie od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$).
	3·26	Do Brzuchowic (codziennie od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$).
	3·30	Do Rzeszowa, Chyrowa, Przemyśla, Lubaczowa, Jarosławia
	6·10	Do Stanisławowa.
	6·20	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Orłowa (od $^{15}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$), Tarnowa, Chyrowa, Mezö Laborcza i Peszt.
	6·30	Do Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w dnie powszednie, od $^{16}/_{9}$ do $^{30}/_{4}$ 1902 codziennie).
	6·35	Do Ławocznego, Munkacza, Peszt., Chyrowa, Kałusza.
	7·10	Do Tarnopola i Brodów.
	7·25	Do Sokala i Rawy ruskiej.
	7·52	Do Brzuchowic (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	9·30	Do Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	10·30	Do Czerniowiec, Itzkan.
	11·00	Do Krakowa, Wiednia, Warszawy, Przeworska, Rozwadowa, Rzeszowa, Orłowa, Tarnowa, Chyrowa, Rymanowa, Iwonicza, Chabówki, Zakopanego i Wieliczki.
	11·10	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Grzymałowa, Zaleszczyk i Podwysokiego.
		z dworca „Podzamcze“
	6·43	Do Podwołoczysk, Brodów, Kijowa, Odessy, Kopyczyniec
	9·42	Do Podwołoczysk, Kopyczyniec i Zaleszczyk. małowa, Kozowy.
2.08		Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały Iwania pustego, Grzymałowa, Kijowa i Odessy.
	7·32	Do Tarnopola i Brodów.
	11·32	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Podwysokiego i Grzymałowa.

Uwaga: Pora nocna jest oznaczoną ramkami. Czas środkowo-europejski jest późniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego. W mieście wydają bilety jazdy: „Zwykłe bilety Ajencya dzienników J. St. Sokołowski w pasażu Hausmanna l. 9 od 7-mej rano do 8-mej godziny wieczorem, zaś zwykłe i wszelkiego innego rodzaju bilety, taryfy, ilustrowane przewodniki, rozkłady jazdy i t. p. biuro informacyjne c. k. kolei państwowych (ulica Krasickich l. 5. w podwórzu, schody II. drzwi Nr. 52) w godzinach urzędowych (8—3, w święta 9—12“).

CENNIK

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 13. lutego 1902.

	płacą walutą koron. K.	h.	żądają walutą koron. K.	h.
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.) Ex dividende 20 kor.	535	—	550	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	350	—	380	—
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. mk. (400 kor.)	422	—	428	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	576	—	586	—
Garb. w Rzeszowie po 200 zł. (400 k.)	—	—	100	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	—	—	350	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 kor.)	400	—	420	—
II. Listy zastawne za 100 kor. (bez kuponu bieżącego)				
Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10%	109	50	—	—
„ „ „ $4\frac{1}{2}$% „ los. w 50 l.	98	30	99	—
„ „ „ 4% „ 60 l. po 200 k.	94	—	—	—
„ kraj. $4\frac{1}{2}$% „ los. w 51 l	100	70	101	40
„ „ 4% „ los. w 57 l.	94	30	95	—
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	95	—	95	70
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los. w $41\frac{1}{2}$ lat	95	—	95	70
4% los. w 56 lat	95	10	95	80
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4% w. a.	97	80	98	50
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	101	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2 em.)	101	80	102	50
„ „ „ $4\frac{1}{2}$% (3 em.)	99	80	100	50
„ „ „ (4 em.) 4%	94	—	94	70
Kolej. lokalne ditto 4% po 200 kor.	94	—	94	40
Pożyczki kraj. 6% w. a. z r. 1873	—	—	—	—
„ „ 4% po 200 kor. z roku 1893	95	80	96	50
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 kor.	92	—	—	—
„ „ „ $4\frac{1}{2}$% „ 200 „	98	30	99	—
IV. Losy.				
M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.)	74	—	80	—
M. Stanisławowa po zł. 20 (40 kor.)	—	—	—	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	17	11	25
20 frankówka	18	90	19	15
100 rubli rosyjskich srebrnych	250	—	254	—
100 rubli rosyjskich papierowych	252	50	254	50
100 marek niemieckich	117	—	117	60

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12. lutego 1902.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	101.40	101.60
luty-sierpień	101.35	101.55
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	101.20	101.40
kwiecień-październik	101.20	101.40
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	192 50	193.50
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	152.—	152.70
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	180.—	—.—
„ „ 1864 po 100 zł.	237.—	—.—
„ „ 1864 po 50 zł.	237.—	—.—
Listy zast. domen państ. 120 zł. 5 pr.	302.—	304.—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	121.40	121 60
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	98.80	99.—
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	98.25	—.—
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	117.50	118.50
Kol. za 200 zł. mk. $5\frac{3}{4}$ pr. (ostemp. akcye)	497.50	499.50
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. $5\frac{1}{4}$ pr,	125.—	—.—
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	98.75	99.75
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	423.—	425.—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	110.—	—.—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 5 pr.	99.40	100.40
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	99.75	100.75
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	97.10	98.10
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	98 80	99.80
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	97.50	98.50
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	117.50	—.—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg, złota renta za 100 zł. 4 pr.	—.—	—.—
„ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	97.65	97.85
Węg. oblig. prop. za 100 zł. $4\frac{1}{2}$ pr.	101.—	101.80
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	156.50	157.50
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	193.—	195.—
„ „ „ za 50 zł. (100 kor.)	193.—	195.—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 pr.	96.—	—.—
Węgier za 100 zł. 4 pr.	96.50	97.50
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	281.50	283.50
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	106.50	—.—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	95.25	96.25
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	102.30	103.30
Gal. poż. kr. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 za 200 k. 4 pr.	96.25	97.25
„ obl. prop. „ 1889 za 100 zł. 4 pr.	97.60	98.50
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	92.—	—.—
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—.—	—.—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	82.—	84.—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	—.—	—.—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los w 30 l. $4\frac{1}{2}$ pr.	—.—	—.—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	96.10	97.10
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	265.—	267.—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	257.—	258.50
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	103.50	—.—
„ „ „ „ los 4 pr.	95.50	96.—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	109.—	110.—
„ „ „ „ los 50 lat $4\frac{1}{2}$ pr.	98.50	99.50
„ „ „ „ „ 60 lat za 200 kor. 4 pr.	94.—	—.—
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	94.80	95.20
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	95.50	—.—
„ „ „ „ 4 pr. stare	95.50	—.—
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	—.—	—.—
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. $4\frac{1}{2}$ pr. $51\frac{1}{2}$ lat zwrotne	101.25	102.25
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisya 5 pr.	101.40	102.—
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat za 200 kor. $4\frac{1}{2}$ pr.	99.75	100.50
Banku kr. losy $57\frac{1}{2}$ l. za 200 k. 4 pr.	94.—	95.—
Austro-węg. banku $40\frac{1}{2}$ lat los. 4 pr.	100.—	101.—
„ „ „ 50 lat los. 4 pr.	100.—	101.—
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czeskiej kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	107.50	—.—
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 4 pr.	112.—	—.—
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	100.—	101.—
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	100.—	101.—
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	100.20	100.80
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	100.—	100.80
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	90.35	91.35
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	97.15	98 15
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł, 4 pr.	—.—	—.—
Weg. gal. kol. em. 1870 za 100 zł. 5 pr.	107.60	108.60
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	107.60	108.60
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	97.—	98.—
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	18.80	19.80
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	419.—	423.—
Clary 40 zł. mk.	164.—	167.—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	85.—	89.—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	76.—	80.—
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	72.—	76.—
Palffy 40 zł. mk.	180.—	187.—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	53.50	54.50
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	29.75	30.75
Losy fund. arcyks. Rudolfa 10 zł.	84.—	90.—
Salma 40 zł. mk.	235.—	245.—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	81.—	84.—
St. Genois 40 zł. mk.	280.—	300.—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 100 zł. mk. $4\frac{1}{2}$ pr.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 50 zł. 4 pr.	220.—	250.—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo Austr. 240 kor.	281.50	282.50
Peszt. banku handl. 500 zł.	2629.—	2635.—
Zakład kred. dla handlu i przem.	694.—	695.—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	713.—	715.—
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	494.—	496.—
Galic. banku hipot. 200 zł.	540.—	542.—
„ „ dla hand. i przem. 200 zł.	355.—	365.—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	436.—	437.—
„ Austro-węg. 1400 k.	1642.—	1650.—
„ Związk. (Unionbank) 200 zł.	569.—	570.—
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	256.50	258.50
Zivnosteńska banka 100 zł.	274.—	27 .—
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	408.—	412.—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	340.—	345.—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5710.—	5730.—
Kołom. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pier.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	579.50	581.—
„ wschod.-galic.-lokaln. 200 zł.	392.—	400.—
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	—.—	—.—
„ węg. galic. I. 200 zł.	428.50	430.—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	863.—	869.—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	735.—	741.—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	890.—	895.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	386.50	387.50
Praskiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	1507.—	1517.—
Schodnicy 500 kor.	1240.—	1260.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	430.—	436.—
N. WEKSLE.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	117.25	$117.37\frac{1}{2}$
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	$239.52\frac{1}{2}$	239.70
Paryż za 100 franków	95.30	95.40
Petersburg za 100 rubli $5\frac{1}{2}$ pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	117.35	117.65
Włoskie banki	93.15	93.30
Francuskie banki	94.65	94.80
Szwajcarskie banki	94.65	94.80
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11.34	11.38
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	19.04	19.06
20-markówka	23.44	23.52
Rosyjski półimperyał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	$117.22\frac{1}{2}$	$117.37\frac{1}{2}$
Włoskie banknoty za 100 lir.	93.40	93.60
Ruble	2.53	$2.53\frac{3}{4}$

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. 63/00 (90) (1143 3—3)

Na żądanie Towarzystwa dla kredytu osobistego i hipotecznego w Krakowie zastąpionegr przez adw dra Adolfa Grossa w Krakowie odbędzie się dnia 25. lutego 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 13 relicytacya posiadłości Łarzyszcze część II. przedtem lwh. 718 ks. gr. dla większych posiadłości a obecnie po zamknięciu tego wykazem hip. l. 753 ks. gr. Glińsko przy c. k. Sądzie powiatowym w Żółkwi prowadzonym objętej.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 179 kor. 88 hal. przynależności nie ma.

Najniższa cena wynosi 89 kor. 94 hal. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 4. stycznia 1902.

L. cz. E. 1103/1 (3) (1072 3—3)

Dnia 19. marca 1902 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w Sądziej tutejszym, w biurze Nr. 4. licytacya realności lwh 17 i 85 ks. gr. gm. kat. Hoszowczyk objętych.

Realności te ocenione są a mianowicie: lwh. 17 na 444 kor., zaś lwh. 85 na 1170 koron.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi co do realności lwh. 17 kwotę 296 kor., co zaś do realności lwh. 85 kwotę 780 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta odnoszące się do powyższych nieruchomości przejrzeć można w Sądzie tutejszym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ustrzyki, dnia 6. lutego 1902.

L cz. E. 1215/1 (8) 1071 3—3)

Dnia 12. marca 1902 o godz. 11 przed południem, odbędzie się w Sądzie tut jszym, w biurze Nr. 4, licytacya realności lwh. 86 ks. gr. gm. kat. Ustyanowa objętej.

Realność ta oceniona jest na 6024 kor. kor. 5 hal.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi kwotę 4016 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta, do realności tej się odnoszące przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ustrzyki, 4. lutego 1902.

L. cz. E. I. 1405/1 (6) (1131 3—3)

Dnia 3. marca 1902 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 37 sądu tutejszego, licytacya realności w Kołomyi Nr. kons. 243 wyk. hip. 178/II. z przynależnościami.

Realność powyższa oceniona na 12 953 kor. zaś przynależności na 80 kor.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku, wynosi 6476 kor. 50 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w Sądzie tutejszym, w biurze Nr 33.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kołomyja, dnia 7. stycznia 1902.

L. cz. VI. 95/89 23/II (1119 3—3)

W dniu 7. marca 1902 o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w tut. sądzie w sali rozpraw N. I., relicytacya realności lwh. 173 i 660 ks. gr. gm. kat. Skawina, z których pierwsza składa się z gruntu o obszarze przeszło 8 morgów długa z łąki o obszarze 887□° i z których pierwsza oceniona została na 4.691 kor. 48 hal., druga na 280 kor.

Wadyum wynosi 496 kor. 15 hal. i 28 kor.

Protokół oszacowania, warunki licytacyjne i t. d. przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

Kurator niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli c. k. notaryusz Peszkowski.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Skawina, dnia 10. stycznia 1902.

L cz. E. 1058/1 (8) (1188 1—3)

Dnia 25. lutego 1902 o godz 9 przed południem, odbędzie się w sądzie tutejszym, licytacya realności objętej lwh. 90 kg. Dernów.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 308 kor.

Najniższa cena wynosi 205 kor. 36 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w tutejszym sądzie.

Takie prawa, w obec których niniej za licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Kamionka str., dnia 21. stycznia 1902.

L. cz. E. 2532/1 (5) (1192 1—3)

Dnia 12. marca 1902 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w biurze Oddz. IV. sądu tutejszego licytacya realności lwh. 350 w Mielcu na 129 kor. ocenionej.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 86 kor.

Zatwierdzone warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w Sądzie tutejszym, w biurze Oddz. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mielec, dnia 4. lutego 1902.

L. cz. E. 479/1 (10) (850 1—3)

Dnia 28. marca 1902 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. IV. Sądu tutejszego licytacya realności lwh 1590 ks. gr. gm. kat. Sądowa Wisznia objętej.

Dom wraz z przynależytościami oceniono na 20.176 kor.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 11.418 kor.

Warunki licytacyjne i odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Sądowa Wisznia, dnia 21. stycznia 1902.

L. cz. E. 2347/1 (2) (1196 1—3)

Na żądanie Izaaka Becka handlującego w Turce odbędzie się dnia 19. lutego 1902 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacya całej realności lwh 475 i 2/11 części realności lwh. 505 ks. gr. gm. Łomna, zobowiązanego własnych.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione na 677 kor. 48 hal.

Najniższa cena wynosi 451 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby już być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Turka, dnia 6. grudnia 1901.

L. cz. E. XX. 1596/1 (15) (1206 1—3)

Na żądanie Michała Rauchwerga w Tarnowie odbędzie się dnia 21. marca 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w Sali Nr. VI. licytacya realności pod l. kat. 589 2/4 we Lwowie przy ul. Bilińskich 1. 56 objętej lwh. 997/II. ks. gr. gm. m. Lwowa, składającej się z parc. bud. l. kat. 1525 i parc. gr. ogrodu lh. 3752/II. wraz z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 29.959 kor. 76 hal. a mianowicie dom z parc. bud. na 28.734 kor. 76 hal. zaś ogród na 1225 kor. przynależności zaś na 747 kor. 40 hal.

Najniższa cena wynosi 15.586 kor. 28 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XX.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XX.
Lwów, dnia 27. stycznia 1902.

L. cz. E. 971/1 (8) (1189 1—3)

Dnia 18. lutego 1902 o godz. 9 przed południem, w sądzie tutejszym, w biurze Nr. III. odbędzie się licytacya a) całej realności wykazem 133, b) połowy realności wykazem 131, c) 1/4 części realności wykazem 132 ks. gr. Derewlany wraz z domem.

Nieruchomości są ocenione ad a) wraz z przynależnościami na 3615 kor., ad b) na 142 kor., ad c) na 5 kor.

Najniższa ad a) 2410 kor., ad b) 95 kor., ad c) 3 kor. 34 hal. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta może każdy, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III.

Takie prawa w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Kamionka strum., dnia 9. stycznia 1902.

L. cz. E. 1545/1 (7) (1183)

Na żądanie Herscha Munda kupca we Lwowie, odbędzie się dnia 4. marca 1902 o godz 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 46, licytacya ciała hip. lwh. 76 ks gr. gm. kat. miasta Złoczów obj. z parc. bud. l. kat. 42 i parc. gr. l. kat. 36 się składającego wraz z przynależnościami, składającemi się z parkanu, z desek około 28 m. długiego.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę łącznie z przynależytościami, przedstawia na podstawie zapodania współwłaścicieli Herscha Munda i Majera Goldsteina wartość 5600 kor.

Najniższa cena wynosi 2800 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 45.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Złoczów, 30. stycznia 1902.

L. cz. E. 2513/1 (9) (977)

Dnia 3. kwietnia 1902 o godz. 11 przed południem odbędzie się w biurze Nr. III. Sądu tutejszego licytacya realności wyk. hip. 41 ks. gr. gm. Sambor dzielnica miejska objętej wraz z przynależnościami.

Nieruchomość oceniono na 83.703 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 41.851 kor. 50 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w Sądzie tutejszym w biurze III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sambor, dnia 28. stycznia 1902.

Nr. 746 vom 1902.

Aviso.

Von der Heeres-Verwaltung werden nach kaufmännischer Unsance beschafft:

(1142)

Ogłoszenie.

Zarząd wojskowy ma zakupić zwyczajem kupieckim:

Für das Militär-Verpflegs- (Filial-) Magazin in Dla (filii) wojskowego magazynu prowiantowego		Roggen Żyta	Hafer Owsa
		Metercentner Cetnarów metrycznych	
Lemberg — we Lwowie	Abstellungstermin bis 15. April 1902 Termin dostawy włącznie do 15. kwietnia 1902	2477	2134
Brzeżany — w Brzeżanach		125	375
Kamionka strumiłowa — w Kamionce strumiłowej		200	750
Mosty wielkie — w Mostach wielkich		400	700
Żółkiew — w Żółkwi		400	1500
Czernowitz — w Czerniowcach		600	600
Neu-Żuczka — w Nowej Żuczce		—	375
Stanislau — w Stanisławowie		700	1500
Kolomea — w Kołomyi		300	112
Monasterzyska — w Monasterzyskach		42	360
Tarnopol — w Tarnopolu		300	525

1. Die bezüglichen, in Briefform deutlich abgefassten, mit einer 1 Kronen Stempelmarke versehenen Verkaufanträge, welche an kein kürzeres als ein Impegno von vierzehn Tagen gebunden sein dürfen und zu deren Abfassung sich unbedingt der bei den k. und k. Militär-Verpflegs-Magazinen in Lemberg, Czernowitz, Stanislau und Zborów, dann bei den Militär-Verpflegs-Filial-Magazinen in Brzeżany, Kamionka strumiłowa, Kolomea, Neu Zuczka, Mosty wielkie, Monasterzyska, Żółkiew, Zborów und Tarnopol zum Preise von 8 Hellern per Stück erhältlichen gedruckten Blankette zu bedienen ist, müssen bis längstens 24. Februar 1902, 11 Uhr vormittags, bei der Intendanz des 11 Corps in Lemberg im versiegelten Couvert, mit der Bezeichnung „Verkaufantrag auf Roggen und Hafer" versehen, eingebracht werden — Nachträglich oder im telegraphischen Wege einlangende Verkaufanträge, sowie solche, welche den gestellten Bedingungen nicht entsprechen, bleiben unberücksichtigt; desgleichen Anträge, welche unklare, doppeldeutige und nicht für jederman verständliche Ausdrücke enthalten.

2. Die Verkaufanträge können entweder auf die ganzen vorstehenden Quantitäten, oder auch nur auf kleinere Partien der ausgeschriebenen Bedarfsmengen gestellt werden, wobei sich aber anderseits die Militär-Verwaltung das Recht vorbehält, auch nur den einen oder anderen Artikel oder Theilquantitäten der offerierten Mengen anzunehmen.

Die Preise sind nicht cumulativ beziehungsweise complexiv, sondern für jeden Artikel und jede Station abgesondert per Metercentner anzugeben. Stimmen im Verkaufantrage die in Ziffern und Buchstaben geschriebenen Preise nicht überein, so werden nur die in Buchstaben geschriebenen Preise berücksichtigt.

3. Der Intendanz unbekannte Unternehmer haben zu veranlassen, dass über ihre Solidität und Leistungsfähigkeit ein Zeugnis, u. zw. wenn sie protokollierte Firmen haben, von der Handels- und Gewerbekammer, sonst aber von der zuständigen k. k. politischen Behörde auf amtlichem Wege, u. zw. spätestens am Verhandlungstage selbst bei der Intendanz des 11 Corps in Lemberg einlange.

Solche Unternehmer haben — wenn es die Corps-Intendanz für angemessen erachtet — die Erfüllung der eingegangenen Verpflichtung durch den Erlag einer Caution in der Höhe von 10 Procent des nach den genehmigten Preisen entfallenden Wertes der erstandenen Lieferung über Aufforderung zu versichern. Diese Caution hat der Verkäufer, im Falle ihm eine solche vorgeschrieben wird, — gleichzeitig mit dem Verkaufbriefe beizubringen.

Producenten, Gemeinden, sowie landwirtschaftliche Vereine sind hinsichtlich der Leistung, welche sie mit eigenen Erzeugnissen bewirken können, vom Erlage der Caution unbedingt befreit.

Producenten (Landwirte) haben, soferne dieselben der Intendanz nicht schon bekannt sind, Zeugnisse der betreffenden landwirtschaftlichen Corporationen zugleich mit dem Verkaufantrage beizubringen, in welchem bestätigt wird, dass sie wirklich Producenten sind und dass das ganze offerierte Quantum von ihnen produciert wird.

4. Die Abstellung der Artikel hat franco Depot der vorgenannten Verpflegs- (Filial-) Magazine nach Weisung derselben zu erfolgen.

5. Auf die Lieferung ausländischer Körnerfrüchte wird nur ausnahmsweise reflectiert; wird solche offeriert, so sind mit dem Offerte zwei versiegelte Muster im Minimalgewichte von je 2 Kilogramm beizubringen.

Im Offerte muss die Provenienz der angebotenen Frucht immer angegeben werden.

6. Für die Abstellung kann die Begünstigung des Militär-Tarifes im Rückvergütungswege in Anspruch genommen werden, jedoch ist dies im Verkaufantrage zu bedingen, für welchen Fall die Provenienz der Lieferungs-Quantitäten wo möglich nach den Bezugsorten zu specificieren kommt.

Es wird besonderes aufmerksam gemacht, das Special-Tarife auf verschiedenen Bahnstrecken im allgemeinen Verkehre namentlich für Naturalien in vollen Waggonladungen bestehen, welche noch billiger sind, als der Militär-Tarif.

7. Die Verleihung ärarischer Säcke kann nur ausnahmsweise nach Massgabe der vorhandenen Vorräthe, wenn diese im Verkaufantrage bedungen und absolut nur gegen Entrichtung der Leihgebür zugestanden werden.

8. Der Roggen und Hafer muss unbedingt die für die Verpflegung des k. u. k. Heeres vorgeschriebene (magazinsmässige) Qualität haben.

9. Die näheren Bedingungen, welche den Kaufabschlüssen zu Grundlage zu dienen haben, sind dem bei der Corps-Intendanz, sowie bei den Militär-Verpflegs-Magazinen in Lemberg, Czernowitz, Stanislau und Złoczów, bei den Militär-Verpflegs-Filial Magazinen in Brzeżany, Gross-Mosty, Kolomea, Kamionka strumiłowa, Monasterzyska, Neu-Żuczka, Tarnopol, Żółkiew und Zborów, während der gewöhnlichen Amtsstunden zu Jedermanns Einsicht aufliegenden Usancehefte vom 10. September 1901 Nr. 6179 zu entnehmen. Jeder Offerent ist mit der Einbringung seines Verkaufantrages an die Bedingungen dieses Usanceheftes bereits gebunden. Ungeachtet dessen ist in dem Verkaufantrage zum Ausdrucke zu bringen, dass sich der Anbotsteller diesem, ihm im vollen Umfange bekannten Usancehefte Nr. 6179 vom 10. September 1901 unterwirft.

10. Usancehefte können bei den genannten Militär-Verpflegs- (Filial-) Magazinen zum Preise von 16 Hellern bezogen werden. Bei diesen Verpflegsanstalten können auch die erforderlichen Informationen eingeholt werden.

1. Odnośne w formie listu dokładnie ułożone i marką stemplową na 1 koronę zaopatrzone oferty, które nie powinny na krótszy czas jak na czternastodniowy termin obowiązywać, a do których sporządzenia ma się bezwarunkowo blankietów drukowanych użyć, są po cenie 8 halerzy za sztukę w magazynach prowiantowych we Lwowie, w Czerniowcach, Stanisławowie i Złoczowie, tudzież we filialnych magazynach prowiantowych w Brzeżanach, Kamionce strumiłowej, Kołomyi, Nowej Żuczce, Mostach wielkich, Monasterzyskach, Żółkwi, Zborowie i Tarnopolu do nabycia, mają być oddane w zapieczętowanej kopercie z napisem: „Oferta dostawy na żyto i owies" najdalej do 24 lutego 1902 o godzinie 11 przed południem w Intendanturze 11 Korpusu we Lwowie. — Oferty dostawy nadesłane za późno, lub drogą telegraficzną, jako też takie, które warunkom wymaganym nie odpowiadają, tudzież takie, które są nie jasne, dwuznaczne lub zawierające nie dla każdego zrozumiałe wyrazy nie będą uwzględnione.

2. Odnośne oferty mogą opiewać albo na całą wyż podaną ilość, albo też na mniejsze partye rozpisanej ilości, przyczem zarząd wojskowy zastrzega sobie prawo potwierdzenia jednego lub drugiego artykułu, lub pewnej tylko części oferowanej ilości.

Ceny od cetnara metr. na dostawić się mające artykuły nie należy podawać zbiorowo, względnie związkowo, lecz za każdy artykuł i dla każdej stacyi osobno.

Gdyby w ofercie liczbami i literami wyrażone ceny nie zgadzały się ze sobą, w takim razie będą tylko ceny literami uwydatnione, uwzględnione.

3. Przedsiębiorcy, którzy Intendanturze nie są znani, mają się postarać, aby świadectwo o ich rzetelności i możności dostawy, w razie jeżeli mają prokołowaną firmę, przez Izbę handlowo - przemysłową, w przeciwnym zaś razie przez dotyczącą władzę polityczną w drodze urzędowej i to najpóźniej do wyż oznaczonego dnia rozprawy, Intendanturze 11 Korpusu we Lwowie przesłane zostało.

Tacy przedsiębiorcy są obowiązani także, jeżeli Intendantura korpuśna za potrzebne uzna, dla zapewnienienia swoich zobowiązań, na wezwanie złożyć kaucyę w wysokości 10 procent wartości całej nabytej dostawy. Tę kaucyę — jeżeli takowa wyraźnie wymaganą będzie — należy złożyć przy spisaniu listu ugodowego (Verkaufbrief).

Producenci gminy, jakoteż towarzystwa rolnicze są co do dostawy własnych produktów od złożenia kaucyi w każdym razie uwolnieni.

Intendanturze nieznani producenci (gospodarze gruntowi) mają przedłożyć świadectwo wydane przez dotyczące towarzystwo rolnicze z potwierdzeniem, że są rzeczywiście producentami i że cała oferowana ilość z ich własnej produkcyi pochodzi.

4. Odstawa artykułów ma się odbyć franco do składów wyż wymienionych prowiantowych (filialnych) magazynów według wskazówek tychże.

5. Dostawa zagranicznych zbóż będzie tylko wyjątkowo uwzględniona; przy oferowaniu tychże mają być razem z ofertą dwa zapieczętowane, najmniej 2 kilogramy ważące wzory nadesłane.

W ofercie musi być zawsze wymieniona prowieniencya dostawić się mającego zboża.

6. Przy dostawie można się na kolejach posługiwać taryfą wojskową, za wynagrodzeniem zwrotnem co już w podaniu zastrzedz sobie należy, w tym to razie należy prowieniencyę pojedyńczych partyi o ile możności przez wymienienie miejsc odbioru oznaczyć.

Zwraca się przytem szczególną uwagę na specyalne taryfy rozmaitych sieci kolejowych dla ruchu ogólnego, że przy naładowaniu pełnych wagonów naturaliów opłata za przewóz od takowych taniej wypadnie, aniżeli taryfa wojskowa.

7. Wypożyczanie wojskowych worów może wyjątkowo w miarę znajdujących się zapasów i za złożeniem przepisanego odszkodowania tylko wtedy nastąpić, jeżeli to w podaniu zawarunkowanem zostało.

8. Żyto i owies musi bezwarunkowo odpowiadać jakości, ustanowionej przepisami dla zaopatrzenia c. i k. wojska w żywność.

9. Bliższe warunki, które tym kupnom za podstawę służyć mają, są w zeszytach uzanców z dnia 10. września 1901 do L. 6179 osobno zawarte i mogą być przez każdego interesowanego w Intendanturze, magazynach prowiantowych we Lwowie, Czerniowcach, Stanisławowie i Złoczowie i w filialnych magazynach prowiantowych w Brzeżanach, Mostach wielkich, Kołomyi, w Kamionce strumiłowej, Monasterzyskach, w Żuczce nowej, Tarnopolu, w Żółkwi i w Zborowie podczas zwykłych godzin urzędowych przejrzane.

Każdy oferent jest z chwilą wniesienia oferty warunkami tego zeszytu ugody (Usancenhefte) związany Pomimo to należy w ofercie wyraźnie podać, że sprzedający ze znanymi mu w całej osnowie warunkami tego zeszytu (Usancenheft Nr. 6179 von 10. September 1901) zupełnie się zgadza.

10. Przepisanych zeszytów (Usancenhefte) można nabyć w wyż wymienionych prowiantowych magazynach (filiach) po cenie 16 hal. W tych zakładach można także zasięgnąć potrzebnych wyjaśnień.

11. Die Zahlung wird nach Abstellung bis zu den oben angesetzten Liefer-Termine in bedungener Qualität, gemäss den Bestimmungen des Usancenheftes (Art. X. und besonderen Bestimmungen zu Art. X) durch die Post-Sparcasse geleistet.

12. Für Getreide mit einem höheren, als dem bedungenen Qualitätsgewichte, werden Preisbonificationen nicht zugestanden.

13. Die aus dieser Lieferung erforderlichen Quittungsstempel trägt das Aerar.

14. Gemeinden, Producenten und Landwirtschaftliche Corporationen geniessen besondere Begünstigungen und Erleichterungen, welche bei dem im Punkte 9 genannten Militär-Verpflegs-Magazinen, sowie bei der Intendanz des 11. Corps eingesehen werden können. Überdies sind diese Begünstigungen im Wege der politischen Behörde und landwirtschaftlichen Corporationen des Intendanz-Bereiches bereits verlautbart worden.

Lemberg, am 8. Februar 1902.

Von der k. u. k. Intendanz des 11. Corps.

11. Zapłata nastąpi po odstawieniu do wyżej postanowionego terminu dostaw, w omówionej jakości, według przeznaczeń w zeszycie dostaw (Usancenheft Art. X. i według szczegółowych przeznaczeń do Artykułu X.) w drodze pocztowej Kasy oszczędności.

12. Za zboże mające wyższą wagę jakościową od zawarunkowanej nie będzie przyznaną żadna bonifikacya

13. Wydatki za stemple na kwity z tej dostawy wynikłe ponosi wojskowość.

14. Gminom, producentom i stowarzyszeniom rolniczym przyznane będą pewne uwzględnienia i ułatwienia, które w biurze Intendantury c. i k. 11 Korpusu we Lwowie, jakoteż w magazynach prowiantowych punktem 9. objętych, strony interesowane przeglądnąć mogą. Ogłoszenie tych ułatwień poczyniły także władze polityczne i towarzystwa rolnicze leżące w obrębie Intendantury.

Lwów, dnia 8. lutego 1902.

Od c. i k. Intendantury 11. Korpusu.

L. cz. E. 1454/1 (3) (691)

Dnia 28. marca 1902 o godz 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.; odbędzie się licytacya 1/4 części realności obj. wyk. hip. 1251 gm. Tyśmienica wraz z przynależnościami składającemi się z studni i ogrodzenia.

Nieruchomość z przynależytościami wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 2529 kor. 50 hal.,

Najniższa cena wynosi 1686 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tyśmienica, dnia 13. stycznia 1902.

G. Zl. E. X. 1982/1 (10) (1181)

Am 24. Februar 1902 findet um 10 Uhr Vormittags im hg. Bezirks Gerichte Thür Nr. 38, die Licitation der ganzen Realität G. E. Zl. 1070 gelegen in Stanislau Cons. Nr. 1813/4 Sapiehagasse und die Hälfte der Realität G. E. Zl. 1357 gelegen in Stanislau Cons. Nr. $156^{3}/_{4}$ Sapiehagasse sammt Zubehör statt.

Die zur Versteigerung gelangenden Liegenschaften sind bewert a) die ganze Realität G. Zl E. 1070 auf 4968 Kronen 56 Hl., b) die Hälfte Realität G. E. Zl. 1357 auf 7552 Kronen 26 Hl.

Das gerinste Gebot der oben bezeichneten Liegenschaften beträgt ad a) 3000 Kronen und ad b) 50 0 Kronen, unter diesem Betrage findet ein Verkauf nicht statt.

Die Licitationsbedingungen und die anderen diesbezüglichen Dokumente können im hg. Gerichte Thür Nr. 35 eingesen werden.

Rechte, welche diese Versteigerung unzulässig machen würden, sind spätestens im anberaumten Versteigerungstermine vor Beginn der Versteigerung bei Gericht anzumelden, widrigens sie in Ansehung der Liegenschaft selbst nicht mehr geltend gemacht werden könnten.

Von den weiteren Vorkommnissen des Versteigerungsverfahrens werden die Personen, für welche zur Zeit an den Liegenschaften Rechte oder Lasten begründet sind, oder im Laufe des Versteigerungsverfahrens begründet werden, in dem Falle nur durch Anschlag bei Gericht in Kenntnis gesetzt, als sie weder im Sprengel des unten bezeichneten Gericgtes wohnen, noch diesem einen am Gerichtsorte wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten namhaft machen.

K. k. Bezirks Gericht, Abtheilung X.
Stanislau, am 6. Jänner 1902.

L. cz. E. 437/1 (3) (1186)

Dnia 5. marca 1902 o godz 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III., odbędzie się licytacya połowy realności lwh. 181 ks. gr gm. kat. Narol m. objętej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 300 kor.

Najniższa cena wynosi 150 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym' w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Cieszanów, dnia 30. listopada 1901.

L cz. E. 5193/1 (5) (1182)

Na żądanie Zwierzchności gminnej Berezowica wielka, odbędzie się dnia 12. marca 1902 o godz. 12 w południe, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 w Tarnopolu, licytacya 1/4 części ciała tab. lwh. 743 kat. gminy Berezowica wielka objętego Jacentego Majki własna z parc. bud. lk. 62, na której znajduje się chata pod Nr. kons. 149 i budynki oraz z ogrodu lkat. 174/1 się składającego.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na kwotę 611 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 407 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które zarazem jako z uchwałą zgodne niniejszem równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tarnopol, dnia 21. stycznia 1902.

L. cz. E. 307/01 (4) (1226)

Dnia 19. lutego 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8 w Muszynie, odbędzie się licytacya realności lwh 566 ks. gr. gm. Muszyna objętej, Józefa Homy własnej

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 1490 kor.

Najniższa oferta wynosi 496 kor., wadyum 149 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, przejrzeć podczas godzin urzędowych w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania, jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Muszyna, dnia 7. stycznia 1902.

L. cz. E. 838/1 (9) (1219)

Na żądanie Juliusza Orzelskiego i innych wierzycieli egzekwujących, odbędzie się dnia 25. lutego1902 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 39, licytacya realności lwh. 185 gm. Sokołówka.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 1700 kor.

Najniższa cena wynosi 1133 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 39.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kosów, dnia 16. stycznia 1902.

L. cz. E. 1989/1 (4) (1221)

Na żądanie Anczla Bullera, odbędzie się dnia 25 lutego 1902 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 39, licytacya realności lwh. 460 gm. Manastersko.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 300 kor.

Najniższa cena wynosi 200 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokół ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 39

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kosów, dnia 16. stycznia 1902.

L. cz. E. 2526/1 (5) (1178)

Dnia 14. marca 1902 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 18 licytacya realności lwh. 506 ks. gr. gm. Bratkowce objętej, składającej się z domu, położonej w przysiółku Worotyszcze ad Bratkowce.

Wartosć szacunkowa wynosi 1310 kor.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 655 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w Sądzie tutejszym w biurze Nr. 18.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 3. stycznia 1902.

L. cz. E 2360/1 (9) (938)

Dnia 27. marca 1902 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. III. sądu tutejszego licytacya realności I.) połowy lwh. 38, II) połowy lwh. 41 ks. gr. gm. Głęboka objętych.

Nieruchomości oceniono ad I) na 1475 kor., ad II) na 628 kor. 50 hal.

Najniższa cena, niżej której sdrzedaż nie nastąpi, wynosi ad I) 983 kor. 34 hal., ad II) 419 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sambor, dnia 16. stycznia 1902.

L. cz. E. 1481/1 (4) (1193)

20. marca 1902 o 10 przed południem w tut. Sądzie w biurze Nr. 5 licytacya realności lwh 293 gm. Przemyślany składającej się z izb mieszkalnych i piwnicy oszacowanej na 1800 kor.

Najniższa cena 900 kor.

Warunki i akta do przejrzenia w kancelaryi sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Przemyślany, 28. stycznia 1902.

L. cz. E. XVII. 1173/1 (18) (1207)

Edykt licytacyjny z dnia 10. stycznia 1902 do l. cz. E. XVII. 1173/1 (16) w Nr. 18, 19 i 20 „Gazety lwowskiej" z roku bieżącego ogłoszony, prostuje się w drugim ustępie jak następuje:

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 5569 kor. 7 hal., a mianowice dom czynszowy na 2604 kor. 72 hal., przynależność domu na 50 kor. 8 hal., budynki gospodarskie z gruntem na 1212 kor., grunt niezabudowany (ogród) na 1670 kor., przynależność ogrodu 32 kor.

C. k. Sąd powiatowy S. I.. Oddział XVII.
Lwów, dnia 3. lutego 1902.

Upadłości.

L. cz. S. 8/00 (99) (1205)

Uchwałą c. k. sądu z dnia 19. września 1900 liczba czyn. S. 8/00 (1) otworzony konkurs do majątku Salomona Krampnera, niezaprotokołowanego kupca we Lwowie uznaje się po myśli §. 189 ord. konk. za ukończony.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.
Lwów, dnia 16. listopada 1901.

Konkursa.

L. 12.485/II. (1089 3—3)

KONKURS.

Na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzia pocztowym w Charkówce III klasy 2 stopnia z ryczałtem na służącego 399 kor. i i ewentualnie za jazdę posłańczą między Charkówką a Krosnem 2 razy dziennie za wynagrodzeniem 1600 k r

Podania należy wnieść najpóźniej do 20. lutego b. r. do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów
dla Galicyi.
Lwów, dnia 3. lutego 1902.

(1126 3—3)

KONKURS.

Gmina Janowa koło Lwowa rozpisuje konkurs na posadę sekretarza gminnego z roczną płacą 1000 koron z dwoma pięcioleciami po 100 koron. Stabilizacya nastąpi po roku.

Kompetenci mają się wykazać, że nie przekroczyli 40 roku życia, że władają językami krajowymi i że złożyli egzamin ustawą krajową przepisany.

Termin wniesienia podań do 15. marca 1902.

Janów, dnia 8. lutego 1902.

L. 4417 (1008 3—3)

KONKURS.

Wydział Rady powiatowej w Drohobyczu rozpisuje niniejszem konkurs na posadę drogomistrza z płacą roczną w kwocie 1150 koron i ryczałtem na objazdy w kwocie 400 koron.

Kandydaci na posadę tę wykazać się mają:

1. Ukończonym 24-tym a nieprzekroczonym 40-tym rokiem życia;
2. Obywatelstwem austryackiem;
3. Co najmniej ukończoną szkołą konduktorów drogowych przy Wydziale krajowym we Lwowie i przepisanym egzaminem kwalifikacyjnym;
4. Dokładną znajomością obu języków krajowych w słowie i piśmie tudzież języka niemieckiego;
5. Świadectwem zdrowia;
6. Świadectwem moralności.

Podania, których termin upływa z dniem 20. marca 1902 r. wnosić należy do Wydziału Rady powiatowej w Drohobyczu.

Z Wydziału powiatowego.

Drohobycz, dnia 4. lutego 1902.

L. 538/2 (1090 2—3)

KONKURS.

Na mocy uchwały Rady miejskiej z dnia 30. stycznia 1902 rozpisuje się na konkurs na posadę sekretarza przy Magistracie w Drohobyczu z roczną płacą 2800 kor. do datkiem na mieszkanie 600 kor. i trzema dodatkami pięciol tnimi po 400 kor.

Posada ta nadaną będzie na razie prowizorycznie po roku jednak zadowalniającej służby może nastąpić stabilizacya.

Kompetenci winni się wykazać się kwalifikacyą przepisaną ustawą z dnia 13. marca 1889 a względnie rozporządzeniem Wysokiego Wydziału krajowego z dnia 29. maja 1891 (Dz. ust. i rozp. kraj. z r. 1891 Nr. 67).

Oprócz tego mają przedłożyć dowody nieprzekroczonego wieku 40 lat i świadectwo moralności.

Tak udokumentowane podania należy wnieść do Prezydyum tut. Magistratu najdalej do 1. kwietnia b. r.

Z Magistratu.

Drohobycz, 7. lutego 1902.

L. 13.992/II. (1151 2—3)

KONKURS.

Na posady ekspedytorów przy c. k. Urzędach pocztowych.

W Korczowie obok Uhnowa (III. klasy 3 stopnia) z ryczałtem 857 kor. i w Szynwałdzie (III. klasy 6 stopnia) z ryczałtem 630 kor. na służącego.

Podania należy wnieść najpóźniej do 26. lutego b. r. do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów.

Lwów, dnia 7. lutego 1902.

L. W. kr. 602/2 (1077 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Wydział krajowy Królestw Galicyi i Lodomeryi tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posadę Dyrektora krajowego szpitala powszechnego we Lwowie, do której to posady przywiązane są obecnie następujące pobory:

Płaca 3200 kor., dodatek na mieszkanie 800 kor., relutum za opał 350 kor. i prawo do trzech dodatków pięcioletnich po 600 koron.

Posada ta jest stałą i daje prawo do emerytury.

Zarazem nadmienia Wydział krajowy, iż w preliminarzu budżetu na rok 1902 przedstawił Wysokiemu Sejmowi wniosek na ustanowienie następujących poborów dla Dyrektora powyższego szpitala: a) tytułem płacy 5800 kor., b) tytułem relutum za mieszkanie i opał 1200 kor., przy pozostawieniu trzech dodatków pięcioletnich w dotychczasowej wysokości, t. j. po 600 kor. każdy.

W podaniach o powyższą posadę, które wniesione być mają najpóźniej do dnia 31. marca b. r. wprost do Wydziału krajowego względnie za pośrednictwem właściwej władzy, jeżeli kandydat pozostaje w służbie publicznej, zamieścić należy krótki opis przebiegu życia, dołączyć dyplom doktora wszech nauk lekarskich, jednego z uniwersytetów Monarchii Austryackiej, metrykę urodzenia, tudzież inne świadectwa lub dokumenta, wykazujące znajomość języków krajowych, uzdolnienie i dotychczasową działalność kandydata, a w szczególności znajomość administracyi szpitalnej.

Z Rady Wydziału krajowego.

We Lwowie, dnia 5. lutego 1902.

L. 603 (1152 2—3)

KONKURS

Niniejszem rozpisuje się konkurs na posadę rachmistrza Kasy Wydziału powiatowego z roczną płacą 1600 kor i 3-ma kwinkweniami w wysokości 10% rocznej płacy.

Do podania należy dołączyć:

1. Metrykę chrztu,
2. świadectwa służbowe,
3. świadectwo z egzaminu rachunkowego państwowego i świadectwa szkolne,
4. świadectwo moralności i krótki opis curiculum vitae.

Podania należy wnosić do Wydziału powiatowego w Buczaczu w terminie do 15 marca 1902.

Petenci zostający obecnie w służbie mają przedłożyć podania za pośrednictwem swoich przełożonych władz.

Z Wydziału powiatowego.

Buczacz, 10. lutego 1902.

Wice prezes: dr. Krzyżanowski.

L. cz. Prez. 701 4 R/2 (1198)

KONKURS.

Posada Radcy przy sądzie krajowym we Lwowie z poborami VII. klasy rangi jest do obsadzenia.

Ubiegający się o tę lub o takąż posadę przy innym sądzie kolegialnym lub powiatowym Galicyi wschodniej opróżnić się mogącą, wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej, najdalej do 6. marca 1902 do Prezydyum sądu krajowego we Lwowie.

Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 10. lutego 1902.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 28/2 (2) (1211)

OBWIESZCZENIE.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa że zamieszczone w Nr. 40 czasopisma „Naprzód" z dnia 10. lutego 1902 artykuły pod tytułem: I) „Ksiądz mordercą i defraudantem" od „otrzymał" do „wiadomości prokuratoryi" strona 2 łam 2 II) „Wesołą chistoryę" od „między którymi była" do „te kłopoty" i od „Nie ulega" do „przez socyalistów" strona 2 łam 3 zawierają znamiona występków z §§ 300, 487, 492, u. k. oraz art. IV. i V. ustawy z 17/12 1862 Nr. 8,63 Dz. p. p. że zakazuje się rozszerzania tych artykułów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy.

Kraków, dnia 12. lutego 1902.

Zl. 32. [1088]

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 5. Februar 1902, Pr. IX. 9/2, die Weiterverbreitung der Nr. 1242 der Zeitschrift: „Avanti!" vom 31. Jänner 1902 wegen der Stelle von „Le cappele" si fanno o" bis „Salute!" des Artikels: „Cose udite e cose inaudite. La retifica della rettifiche" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 5. Februar 1902 Pr. 12/2, die Weiterverbreitung der Nr. 10 der Zeitschrift: „Freiheit" vom 1. Februar 1902 wegen des Artikels: „Der Streik der Porzellanarbeiter bei der Firma Gebr. Willner in Probstau dauert unverändert weiter", und zwar in den Stellen von „von Seite des" bis „isi nicht vorhanden" nach §. 302 St. G. und in den Stellen von „Das sich auch der" bis „Niemanden beirren lassen" nach 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 5 Februar 1901, Pr 11/2 die Weiterverbreitung der Beilage „Turner Zeitung" zur Nr. 9 der Zeitschrift: „Alldeutsche Wacht" vom 1. Februar 1902 wegen der Artikels: „Evangelische oder römische Kirche" nach §. 303 St. G. verboten.

Zl. 33. [1141]

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leoben hat mit dem Erkenntnisse vom 6. Februar 1902, Pr. 1/2 die Weiterverbreitung der Nr. 3 der Zeitschrift: „Oesterreichische Verkehrszeitung" vom 1. Februar 1902 wegen des Artikels: „Weibenwirtschaft" in der Stellen von „Gewiß liebe Postmeisterin" bis „Familie zu ernähren", von „Wie würde es z. B." bis „Stelle weggeschnappt", von „Infolge der Verwendung" bis „vor Augen halten wollen", sowie des ganzen Artikels: „Die Begünstigung junger Mädchen bei der Post" von „Man macht uns immer zum Vorwurfe" bis „nicht Stellung nehmen" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 5. Februar 1902, Pr. V. 9/2, die Weiterverbreitung der der Zeitschrift: „Il Popolo Istriano" Pola, vom 1. Februar 1902 wegen des Artikels: „Non le vogliamo" und §§ 65 a und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 6. Februar 1902, Pr. 9/2, die Weiterverbreitung der Nr. 14 der Zeitschrift: „Deutsches Volksthum" vom 2 Februar 1902 wegen der Stellen von „Oesterreichs weise Regierung" bis „neue Postulate auf" und von „Man kann den Tschechen" bis „immer mehr und mehr" des Artikels: „Eine reichsdeutsche Stimme über die Verständigung" nach §§. 302 und 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pisek hat mit dem Erkenntnisse vom 6. Februar 1902, Pr. 3 2, die Weiterverbreitung der Nr. 6 der Zeitschrift: „Deutsche Volkswehr" vom 1. Februar 1902 wegen des Artikels: „Erhöhung der Civilliste" nach §. 63 St. G. verboten.

Kuratele.

L. c. P. VI. 17/1 (9) (807)

W miejsce zmarłego Jana Jędrzeja Kallaya dotychczasowego kuratora umysłowo chorej Maryi Joanny Ewy z Dzikowskich Kallayowej ustanawia się kuratorem p. Stanisława Olezińskiego we Lwowie.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział VI.

Lwów, dnia 17. stycznia 1902.

L. cz. P. 3/2 (5) (783)

Daniel Sztachetka gospodarz z Leszczów uznany marnotrawcą, kuratorem ustanowiono Wincentego Mikulskiego tamże.

C. k. Sąd powiatowy.

Kolbuszowa, 13. stycznia 1902.

L. cz. P. 207/1 (1) (818)

Iwan Łuciów, gospodarz z Udnowa u znany został marnotrawcą. Kuratorem jego ustanawia się Andrucha Machnickiego z Udnowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kulików, dnia 21. grudnia 1901.

L. cz P. 10/02 (1) (843)

Józef Moskalik z Mogielnicy został uznany marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Tomasza Kaczanowskie go z Mogielnicy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Budza- ów, 23. stycznia 1902.

L cz. P. 298 99 (6) (721 1—3)

Paraszkę O-acką z Kurnik Szlacheinieckich uznaje się za umysłowo chorą i ustanawia się dla niej kurat ra w osobie Antoniego Oaackiego z Knżnik szlacheinieckich.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Tarnopol, dnia 18. maja 1901.

L. cz. P. 169/1 (757 1—3)

Józef Zadołynny syn Wasyla z Hołego rawskiego został uznany marnotrawcą a kuraterem jego ustanowiono Kościa Zadołynnego.

C k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Rawa, dnia 18. lipca 1901.

L. cz. V. 4/1 (5) (739 1—3)

Antoni Luczycki z Kołomyi został uznany marnotrawca, a kuratorem jego ustanowiono Karola Piskozuba Jana.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Kołomyja, 5. października 1901.

Ч спр. L. 4 l (6) (746 1—3)

Марию Ворона зі Саджави узнано марнотравною, куратором установлено Дмитра Федорова.

Ц к Суд повітовий, Відділ IV.

Богородчани, дня 4. січня 1902.

L. cz. E. 298/1 (6) (755 1—3)

Bolesław Eugeniusz Świderski były weterynarz z Podwołoczysk został uznanym umysłowo chorym a pp. dra Bruno Mieczysław Swiderski lekarz c. k. kolei państwowej z Podwołoczysk i dra Stanisław Wesołowski zastępca burmistrza ze Złoczowa zostali dlań ustanowieni kuratorami.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Podwołoczyska, dnia 19. listopada 1901.

L. cz. P. 282/1 (7) (760 1—3)

Stanisław Turek lat 45 liczący właściciel posiadłości pod Nr. 24 w Woli Kosnowej, uznany został za bezwłasnowolnego z przyczyny marnotrawstwa. Kuratorem Maciej Baziak.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Stary Sącz, dnia 19. listopada 1901.

L. cz. P. IX. 5/2 (7) (773 1—3)

Jan Chaszczewski z Tłumaczyka został uznany marnotrawcą. Kuratorem Andrzej Iwaniuk z Tłumaczyka.

C k Sąd powiatowy, Oddział IX.

Kołomyja, dnia 8. stycznia 1902.

L. cz. P. 4/02 (7) (816 1—3)

Jana Szklarza z Żurawiczek uznano marnotrawcą, Jamrożego syna Jakóba z Żórawiczek uznano kuratorem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Jarosław, dnia 16. stycznia 1902.

L. cz. L 11/1 (5) (812 1—3)

Agnieszka Sokalska z Ostrowa została uznaną marnotrawną a kuratorem jej ustanowiono Bazylego Kota z Ostrowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Bełz, dnia 9. grudnia 1901.

L. cz. P. 325/1 (6) (822 1—3)

Wasyl Kowalczuk Jakóba z Kluczowa wielkiego uznany umysłowo niedołężnym. Kuratorem ustanowiono Dmytra Spryniuka Jury z Kluczowa wielkiego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Peczeniżyn, dnia 31. grudnia 1901.

Firmy.

L. cz. Firm. 77 sp. III 223 (1203)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm pojedyńczych i spółkowych.

Wpisano w rejestrze dla firm pojedyńczych, firm spółkowych.

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: „Dawid Schwarzwald i Syn".

Przedmiot przedsiębiorstwa: handel sukna, gotowych ubrań, krawiectwo.

Wystąpił: Mayer Schwarzwald.

Obecny posiadacz wyłączny: Dawid Schwarzwald.

Podpis firmy (F. Z) Podpis posiadacza firmy jest jej brzmieniem.

Wszystkie inne wpisy wykreślono.

Data wpisu: 19. stycznia 1902.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 18. stycznia 1902.

L. cz. Firm. 106 sp. II. 29 (1078)

Wpisano w rejestrze firm spółkowych.

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: „Karol Kropiowski & K. Matlas".

Zmiana firmy na: „Karol Matlas, przedtem Karol Kropiowski & K. Matlas".

Przedmiot przedsiębiorstwa: krawiectwo.

Wystąpił: Karol Kropiowski.

Obecny posiadacz wyłączny: Karol Matlas.

Podpis firmy: (F. Z.) Własnoręczny podpis posiadacza firmy pod jej brzmieniem.

Data wpisu: 27. stycznia 1902.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 27. stycznia 1902.

L. cz Firm. 234/1 poj. stw. I. 166 (1049)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że przy firmie handlowej L. Halpern interes eskontowy w Stanisławowie zostało w rejestrze wpisane, że z powodu śmierci Lipy Halpern właścicielami tej firmy są z mocy dekretu dziedzictwa działu spadku tudzież osobnej umowy tegoż pełnoletni spadkobiercy Dretscher Anselm 2 im. Halpern, Jakób Hersch 2 im. Halpern, Józef Halpern, Saul Halpern i Anna Halpern, że do zastępowania firmy na zewnątrz i zobowiązywania firmy są powołani jedynie Mina Halpern, dr. Ascher Anselm 2 im. Halpern każdy sam dla siebie, którzy firmę L. Halpern podpisywać będą.

Stanisławów, 22. października 1901.

L. cz. Firm. 152 stow. I. 3 (1079)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy ogłasza, że firma „Towarzystwo zaliczkowe we Lwowie stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką" została dnia 1. lutego 1902 z rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych z powodu ukończenia likwidacyi wykreśloną.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.
Lwów, dnia 31. stycznia 1902

L. cz. Firm. 316/1 Stow. I. 298 (1048)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że wpisano w rejestrze dla Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie Zakład kredytowy w Monasterzyskach, że na walnem zgromadzeniu dnia 23. lipca 19(0)1 wybrany został zastępcą dyrektora Moses Eisner w Monasterzyskach.

Stanisławów, 2. listopada 1901.

L. cz. F. 156 sp. III. 31 (1204)

Wykreślono w rejestrze dla firm spółkowych.

Siedziba firmy: Zniesienie pod Lwowem.

Brzmienie firmy: Reich & Comp.

Przedmiot przedsiębiorstwa: handel krochmalem.

Z powodu rozwiązania interesu i spółki.

Data wpisu: 3. lutego 1902.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.
Lwów, dnia 3. lutego 1902.

L. cz. Firm. 32/2 Spół. II. 54 (1094)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie, poleca na podstawie kontraktu kupna i sprzedaży między spadkobiercami Karola Rzący i Anastazym Chmurskim w Krakowie dnia 24. listopada 1901 L. R. 41.232 zdziałanego wpisanie do rejestru spółek handlowych, Anastazego Chmurskiego jako wyłącznego właściciela dotychczasowej firmy spółkowej „K. Rząca i Chmurski" parowa fabryka wód gazowych i wyrobów chemicznych z tem, że firmę tę Anastazy Chmurski w ten sposób podpisywać będzie, iż pod stampilią: „Parowa fabryka wód gazowych i wyrobów chemicznych K. Rząca i Chmurski w Krakowie" umieści swój podpis „A. Chmurski".

Kraków, dnia 21. stycznia 1902.

G. Zl. Firm. 14/2 Einz. II. 17 (1051)

Eingetragen wurde in das Register für Einzelfirmen:

Sitz der Firma: Wieprz ad Saybusch, Galizien.

Firmawortlaut: Ezherzogliche Brauerei Saybusch.

Betriebsgegenstand: Bier-Brauerei.

Inhaber (I.) Seine Kaiserliche und Königliche Hoheit der durchlauchtigste Herr Erzherzog Carl Stefan in Saybusch.

Procura ertheilt: dem erzherzoglichen Hofrath und Güterdirector Moritz Kożeśnik in Saybusch.

Datum der Eintragung: 1. Februar 1902 Jahr.

K. k. Kreis als Handelsgericht,
Abtheilung II.
Wadowice, am 31. Jänner 1902.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. I. 5/2 (1) (1125 2—3)

Przeciw Mojżeszowi Chrap, dawniej w Zborowie zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Zborowie przez Salomona Zeiger, intoligatora w Zborowie pozew o własność połowy realności whl. 609 ks. gr. gm. kat. Zborów objętej.

Na podstawie tego pozwu wyznaczono termin do rozprawy na dzień 6. marca 1902 godz. 9 rano, w biurze I.

Celem strzeżenia praw Mojżesza Chrapa, ustanawia się p. dr. Naglera, adw. w Zborowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego Mojżesza Chrap w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Zborów, dnia 7 lutego 1902.

L. cz. A. 472/1 (2) (1116 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Limanowej podaje do wiadomości, że Józef Wojakowski zmarł dnia 9. kwietnia 1826, w Męcinie bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy nie jest wiadomem, czy i komu przysługują prawa do tej spuścizny, wzywa się wszystkich, którzyby z jakiegokolwiek tytułu rościli sobie prawa do spadku, aby donieśli w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu, o swych prawach sądowi, wykazali tytuł prawny dziedziczenia i złożyli oświadczenia do spadku, gdyż po bezskutecznym upływie zakreślonego czasokresu, zostanie przewód spadkowy przeprowadzony tylko z tymi, którzy wykażą tytuł dziedziczenia oraz wniosą oświadczenie i im też zostanie w miarę wykazania praw przyznanym spadek, dla którego ustanawia się kuratorem p. adw. dra Hamerschlaga w Limanowej.

W braku wykazania praw spadkowych i złożenia oświadczeń do spadku w ustanowionym czasokresie, przypadnie Leopoldowi Miłaszewskiemu jako cesyonaryuszowi Jana Wojakowskiego, Katarzyny Gądkowej i Walentego Wojakowskiego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Limanowa, dnia 4. listopada 1901.

L. cz. Vr. 163/2 (4) (1091 2—3)

W sprawie karnej przeciw niewiadomemu sprawcy o zbrodnię kradzieży jest złożona w urzędzie depozytowym sądu krajowego karnego złota branzoleta wąska, łańcuszkowej roboty.

Wzywa się niewiadomego właściciela, aby w przeciągu jednego roku od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu prawo własności tej branzolety udowodnił, gdyż po upływie tego terminu zostanie sprzedaną.

C. k. Sąd krajowy karny.
Lwów, dnia 5. lutego 1902.

L. cz. III. 46/867 (6) (1096 2—3)

Wzywa się wszystkich niewiadomych właścicieli pretensyi w kwocie 421 złr. 58 ct. na realności lwh. 470 ks. gr. Nowy Sącz hipotecznie zabezpieczonej, a z depozytu byłego Magistratu miasta Nowego Sącza z masy niewiadomych właścicieli przez śp. Franciszka Kunischa wypożyczonej, aby w nie przekraczalnym terminie jednego roku, sześciu tygodni i 3 dni swoje prawa do powyższej pretensyi zgłosili i takowe wykazali, odnośnie się już to do kuratora adw. dra Karola Dawida w Nowym Sączu już to wprost do tutejszego sądu inaczej bowiem pretensya ta za przepadłą na rzecz Wysokiego Skarbu uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 18. stycznia 1902.

L. cz. A. 45⁹/1 (4) (1099 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sanoku podaje do wiadomości, że dnia 27. lutego 1901 zmarł w Posadzie sanockiej ś. p. Julian Gustaw 2 im. Zwarycz nie pozostawiwszy ważnego rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ niewiadomo, czy i które osoby mają prawo do tego spadku, przeto wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, by w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosili się z prawami swojemi do sądu podpisanego i wykazując swe prawa dziedziczenia, wnieśli oświadczenie się dziedzicem, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasem Antoni Dziuban z Posady sanockiej ustanowionym został za kuratora spuścizny, przeprowadzonym byłby z tymi i tym przyznany, który oświadczą się dziedzicem i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nieprzyjęta lub jeżeliby się nikt nie oświadczył, cały spadek zostałby przez Państwo jako bezdziedziczny zabranym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Sanok, dnia 30. grudnia 1901.

L. cz. A. 231/1 (5) (1118 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mościskach ogłasza, że Karolina Szandrowska zmarła w Hussakowie dnia 8. marca roku 1901 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ miejsce pobytu syna tejże Michała Szandrowskiego nie jest znanem, wzywa się go, ażeby w przeciągu roku zgłosił się sądzie i wniósł oświadczenie do spadku, gdyż w przeciwnym razie przewód spadkowy przeprowadzonym zostanie ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dlań kuratorem Teodorem Kozakiem

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Mościska, dnia 29. grudnia 1901.

L. cz. A. XIX. 113/1 (19) (1149 2—3)

C. k. Sąd powiatowy S. I. Lwów, wzywa Ozyasza Neuera, by w przeciągu roku doniósł o swych prawach spadkowych po zmarłym we Lwowie 28. marca 1900 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli Adolfie Neuer, wykazał tytuł prawny dziedziczenia i złożył oświadczenie do spadku, gdyż po bezskutecznym upływie czasokresu przewód spadkowy z kuratorem, adw. dr Raresem ze Lwowa przeprowadzony zostanie.

Lwów, dnia 12. stycznia 19(0)2.

L. cz. T. 25/1 (1) (1047 2—3)

Wskutek wniosku Towarzystwa oszczędności i kredytu w Stanisławowie wdraża postępowanie amortyzacyjne względem dwóch zaginionych weksli a) z daty Stanisławów 16. lutego 1900 na 400 kor., dnia 18. maja 1900 płatnego i b) z daty Stanisławów 16. lutego 1900 na 6000 kor. dnia 18. maja 1900 płatnego przez Mendla Halperna jako akceptanta, przez dra Izaka Pressera jako wystawcę na własne zlecenie i przez Pessle Halpern jako żyrantkę podpisanych.

Weksle a) z daty Stanisławów 16. lutego 1900 na 400 kor. opiewający a dnia 18. maja 1900 płatny tudzież b) z daty Stanisławów 16. lutego 1900 na 6000 kor. opiewający a 18 maja 1900 płatny podpisane przez Mendla Halperna jako akceptanta. przez dra Izaka Pressera jako wystawcę na własne zlecenie i przez Pesslę Halpern jako żyrandkę, a które to weksle płatne są w Stanisławowie.

Wzywa się przeto dzierzycieli tych weksli aby w przeciągu dni 45 od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej licząc, weksli te sądowi tutejszemu przedłożyli, ileże w przeciwnym razie weksle te za umorzone zostaną uznane.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 23. grudnia 1901.

(1160 2—3)

Obwieszczenie.

P. dr. Józef Parnas wpisany został z dniem 25. stycznia 1902 na listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów.
Lwów, dnia 25. stycznia 1902.

L. cz. A. 694/00 (6) (1065 2—3)

C. k. sąd powiatowy Oddział III. w Przemyślu podaje do wiadomości, iż dnia 18. września 1898 zmarł Stanisław Gruszkowkki w Nowosiółce bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, a do spadku po nim konkurują jego dzieci Jewdocha zam. Senyk i Jan Gruszkowski.

Sąd nie znając pobytu Jewdochy Senyk wzywa ją aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia poniżej wyrażonego zgłosiła się w tymże sądzie i wniosła deklaracyę do spadku, w przeciwnym razie spadek byłby przeprowadzony z dziećmi zgłaszającymi się i z kuratorem adw. dr. Jakóbem Schenkerem dla niej ustanowionym.

Przemyśl, dnia 20. grudnia 1901.

G. Zl. T. 62/1 (2) (1092 2—3)

Vom k. k. Landesgerichte Abtheilung VI. in Krakau wird bekannt gegeben, dass über Ansuchen das Anton Kettner in Reichenberg die Einleitung der Amortisirung des Loses Nr. 51.621 über 20 fl des Prämien Anlehens der Stadt Krakau vom 15. Oktober 1892 bewilligt wurde und dass über wiederholtes Ansuchen, dieses Los für amortisirt erklärt werden wird, wenn binnen 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tage vom Zahlungstage des Gewinnes an gerechnet, niemand seine Rechte an dieses Los, beim hiesigen Gerichte oder bei der Cassa der Stadt Krakau anmeldet oder den Gewinn behebt.

Krakau am 18. Jänner 1902.

L. cz. A. 36 /00 (11) (1194 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie Oddz. I. podaje do wiadomości, iż 26. grudnia 1896 w Putiatyńcach zmarła Zofia Schneiberg, która ustnym kodycylem zapisała parc. gr. 1334 w Putiatyńcach Tekli Konobij, a sąd nie znając jej i ustawowego dziedzica Jana Konobija miejsce pobytu, wzywa ich, ażeby w przeciągu roku jednego, licząc od dnia niżej wyrażonego, zgłosili się w tymże sądzie i oświadczyli się do spadku, w przeciwnym bowiem razie przewód spadkowy byłby przeprowadzony z kuratorem Mykitą Baranem z Putiatyniec dla nich ustanowionym.

Rohatyn, 24. listopada 1901.

L. cz. T. 5/1 (2) (1173 1—3)

OGŁOSZENIE.

C. k. Sąd obwodowy w Samborze wzywa edyktalnie niewiadomego posiadacza zaginionej książeczki wkładkowej Towarzystwa oszczędności i kredytu (Spar u. Credit-Verein) w Drohobyczu Nr. 7750 na okaziciela na imię Hindy Feder w Borysławiu wystawionej, której ostatni stan opiewa na 200 kor., ażeby w przeciągu sześciu miesięcy przedłożył sądowi rzeczoną książeczkę lub wywiódł swe prawa do tejże, inaczej książeczka ta za pozbawioną mocy prawnej uznaną będzie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Sambor, dnia 18. listopada 1901.

L. cz. Cg. I. 153/1 (4) (1171 1—3)

Przeciw francuskiemu Towarzystwu naftowemu dla Galicyi (la société française de petroles de Galicie), którego dyrektor Kamil Luville pozwu przyjąć nie chciał, wniesionym został do sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Stanisława Głębockiego pozew o rozwiązanie kontraktu z dnia 26. stycznia 1899 względem poszukiwania i wydobywania nafty i innych żywic ziemnych na obszarze połowy dóbr Mogilno i o wykreślenie odnośnych praw z dóbr Mogilno.

Celem strzeżenia praw pozwanego Towarzystwa naftowego dla Galicyi, ustanawia się p. Maurycego Körbla, adw. w Nowym Sączu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwane Towarzystwo w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ono w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Nowy Sącz, dnia 8. lutego 1902.

L. cz. T. 10/1 (3) (1169 1—3)

OBWIESZCZENIE.

C. k. Sąd obwodowy na prośbę Jana Bodnara w celu przeprowadzenia pertraktacyi spadkowej wniesioną, wzywa każdego ktoby jakąkolwiek miał wiadomość o życiu i miejscu pobytu Aleksandra (Leszka) Bodnara false Bednarczyka dnia 25. marca 1838 w Pietruszej Woli urodzonego, który przeszło przed 30 laty z Pietruszowej Woli się wydalił, od tego czasu do swej wsi rodzinnej nie powrócił i żadnej wiadomości o sobie nie dał, aby o tem tutejszy Sąd lub ustanowionego dla niego kuratora c. k. notaryusza p. Ruzamskiego we Frysztaku do dnia 28. lutego 1903 zawiadomił, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu Aleksander (Leszek) Bodnar false Bednarczyk za zmarłego uznany zostanie.

C. k Sąd obwodowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 21. grudnia 1901.

L. cz. C. II. 19/2 (1) (1217)

Przeciw Mojżeszowi Pohorille, przedtem w Jazłowcu zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Buczaczu przez Abrahama Kriegla pozew o 864 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 21. lutego 1902 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Mojżesza Pohorille, ustanawia się p. adw. dr. Meerengla w Buczaczu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Buczacz, dnia 14. stycznia 1902.

L. cz. C. 23/2 (1) (1184)

Przeciw Tomaszowi Zającowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Bieczu przez Józefa Pikusa z Olszyn pozew o 358 koron.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę na dzień 6. marca 1902 godz. 9 rano w tut. sądzie, biuro Nr. 8

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się p. Jakóba Gogolę w Olszynach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swego kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Biecz, dnia 29. stycznia 1902.

L. cz. Cw. III. 3041/1 (3) (1201)

Przeciw Hermanowi Bleicherowi, przedtem w Husiatyczach o. p. Chodorów zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu krajowego jako handl. we Lwowie przez firmę „Clayton et Schuttleworth" we Lwowie pozew o zapłatę sumy wekslowej 680 kor. 50 h. z pn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty z dnia 29. grudnia 1901 l. cz. Cw. III. 3041/1 (1).

Celem strzeżenia praw Hermana Bleichera, ustanawia się p. adw. dr. Leona Grudera we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Hermana Bleichera w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział III.
Lwów, dnia 5. lutego 1902.

L. cz. Cw. III. 278/2 (1) (1202)

Przeciw Berlowi Dillerowi i tow., przedtem w Brzezowie p. Lipa zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez Dawida Bałab we Lwowie pozew wekslowy o 2000 K. z pn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty z dnia 6. lutego 1902 Cw. III. 278/2 (1)

Celem strzeżenia praw Berla Dillera, ustanawia się p. adw. dr. Herziga we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Berla Dillera w rzeczonej sprawie na jego k[illegible] niebezpieczeństwo, dopóki o[illegible] zgłosi lub pełnomocnika n[illegible]

C. k. Sąd krajowy [illegible]
Odd[illegible]
Lwów, dnia [illegible]

L. 13.546. (3—3)

OBWIESZCZENIE

c. k. Namiestnictwa z dnia 5. lutego 1902 L. 13.546.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości ustanowiony na podstawie §. 42. część I. przepisów wykonawczych do ustawy wojskowej program czynności c. i k. ruchomych komisyi poborowych podczas głównego poboru wojskowego w r. 1902.

Komenda uzupełn. Nr.	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa		Dnie poboru w miesiącu		
		powiat	miejsce	marcu	kwietniu	maju
W okręgu c. i k. Komendy I. korpusu w Krakowie.						
13.	1	Kraków powiat	Kraków	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11.		
		Podgórze	Podgórze	12. 13. 14. 15. 17.		
		Bochnia	Bochnia		2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.	
		Wieliczka	Wieliczka		21. 22. 23. 24. 25.	
			Dobczyce		26. 28. 29. 30.	
	2	Chrzanów	Chrzanów	3. 4. 5. 6. 7.		
			Krzeszowice	8. 10. 11.		
			Jaworzno	13. 14.		
		Kraków miasto	Kraków	15. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 24.		
20.	1	Grybów	Grybów	4. 5. 6. 7. 8.		
		Gorlice	Biecz	10. 11. 12.		
			Gorlice	13. 14. 15. 17. 18. 19. 20.		
		Nowy Sącz	Nowy Sącz	22 24.	1. 2. 3.	
			Muszyna		5. 8.	
		Nowy Targ	Nowy Targ		9. 10. 11. 12. 14.	
			Krościenko		15. 16.	
		Limanowa	Limanowa		18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28.	
56.	1	Biała	Oświęcim	3. 4. 5.		
			Biała	6. 7. 8. 10.		
			Kęty	11. 12. 13.		
		Wadowice	Kalwarya	15. 17. 18.		
			Wadowice	20. 21. 22. 24.	1.	
			Zator		3. 4.	
		Myślenice	Myślenice		8. 9. 10. 11.	
			Jordanów		14. 15.	
			Maków		17. 18.	
		Żywiec	Żywiec		21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.	
57.	1	Jasło	Jasło	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12.		
		Pilzno	Brzostek	14. 15.		
			Pilzno	17. 18. 19. 20. 21.		
		Tarnów	Tarnów	24.	1. 2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14.	
		Brzesko	Brzesko		16. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24.	
			Wojnicz		26. 28. 29. 30.	
	2	Dąbrowa	Dąbrowa		14. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22.	
W okręgu c. i k. Komendy X. korpusu w Przemyślu.						
9.	1	Żydaczów	Żurawno	3. 4. 5.		
			Żydaczów	6. 7.		
			Mikołajów	8. 10. 11.		
		Kałusz	Kałusz	12. 13. 14. 15. 17. 18. 19. 20. 21		
		Stryj	Stryj	22. 24. 26.	2. 3. 4.	
			Skole		5. 8. 9. 10.	
		Dolina	Bolechów		11. 12. 14. 15.	
			Dolina		16. 17. 18. 19.	
			Rożniatów		21. 22. 23.	
10.	1	Brzozów	Brzozów	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.		
			Dynów	12. 13. 14. 15.		
		Przemyśl	Krzywcza	17. 18. 19.		
			Przemyśl	21. 22. 24. 26.	2. 3. 4. 5.	
		Dobromil	Dobromil		9. 10. 11. 12.	
			Bircza		14. 15. 16. 17.	
[illegible]	1	Strzyżów	Strzyżów	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11.		
		Rzeszów	Rzeszów	13. 14. 15. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 24.	2. 3. 4. 5.	

Komenda uzupełn. Nr.	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa		Dnie poboru w miesiącu		
		powiat	miejsce	marcu	kwietniu	maju
40.	1	Ropczyce	Dembica		8. 9. 10.	
			Ropczyce		11. 12. 14. 15. 16.	
	2	Kolbuszowa	Sokołów	13. 14. 15.		
			Kolbuszowa	17. 18. 19. 20. 21. 22.		
		Mielec	Mielec		3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 11. 12.	
		Tarnobrzeg	Tarnobrzeg		14. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 23.	
45.	1	Lisko	Lutowiska	3. 4.		
			Ustrzyki dolne	6. 7. 8.		
			Baligród	10. 11. 12.		
			Lisko	13. 14. 15. 17.		
		Sanok	Sanok	18. 19. 20. 21. 22. 24.	2. 3. 4. 5.	
			Rymanów		8. 9. 10. 11.	
		Krosno	Krosno		12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22.	
77.	1	Drohobycz	Drohobycz	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18.		
		Sambor	Sambor	19. 20. 21. 22. 24. 26.	2. 3. 4.	
		Stary Sambor	Stary Sambor		5. 8. 9. 10. 11. 12.	
		Turka	Turka		14. 15. 16. 17. 18. 19. 21.	
89.	1	Rawa	Rawa	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15.		
			Janów	17. 18. 19.		
		Gródek	Gródek	21. 22.	2. 3. 4. 5.	
		Mościska	Sądowa Wisznia		8. 9. 10. 11.	
			Mościska		12. 14. 15. 16. 17. 18.	
	2	Rudki	Komarno		2. 3. 4. 5.	
			Rudki		8. 9. 10. 11.	
		Jaworów	Jaworów		12. 14. 15. 16. 17.	
			Krakowiec		19. 21. 22.	
90.	1	Nisko	Nisko	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11.		
		Przeworsk	Przeworsk	12. 13. 14. 15. 17.		
		Łańcut	Leżajsk	18. 19. 20. 21. 22. 24.		
			Łańcut		2. 3. 4. 5. 8. 9.	—
		Cieszanów	Cieszanów		11. 12. 14. 15.	
			Lubaczów		17. 18. 19. 21. 22.	
	2	Jarosław	Jarosław		2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14.	
			Sieniawa		15. 16. 17. 18. 19.	

W okręgu c. i k. Komendy XI. korpusu we Lwowie.

Komenda uzupełn. Nr.	Nr. komisyi asenterunkowej	powiat	miejsce	marcu	kwietniu	maju
15.	1	Skałat	Skałat	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13.		
		Zbaraż	Zbaraż	15. 17. 18. 19. 20. 21. 22.		
		Tarnopol	Tarnopol		2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.	
	2	Trembowla	Trembowla	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13.		
24.	1	Kossów	Kossów		10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.	
			Zabie		21. 22.	
	2	Kołomyja	Kołomyja	10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19. 20. 21. 22.		
		Śniatyn	Śniatyn		2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12	
		Peczeniżyn	Peczeniżyn		14. 15. 16. 17.	
30.	1	Sokal	Sokal	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15.		
		Żółkiew	Mosty wielkie	17. 18. 19. 20.		
			Żółkiew		3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12.	
	2	Lwów miasto	Lwów	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.		
		Lwów powiat	Lwów	18. 19. 20. 21. 22.	2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11.	
55.	1	Przemyślany	Gliniany	3. 4. 5. 6.		
			Przemyślany	7. 8. 10. 11. 12.		

Komenda uzupełn. Nr.	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa		Dnie poboru w miesiącu		
		powiat	miejsce	marcu	kwietniu	maju
55.	1	Bóbrka	Bóbrka	13. 14. 15. 17. 18. 19. 20. 21. 22.		
		Rohatyn	Rohatyn		3. 4. 5. 8. 9. 10.	
			Bursztyn		11. 12. 14. 15. 16. 17.	
	2	Podhajce	Podhajce	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14.		
		Brzeżany	Brzeżany	17. 18. 19. 20. 21. 22.	2. 3. 4. 5. 7.	
58.	1	Horodenka	Obertyn	3. 4. 5. 6.		
			Horodenka	8. 10. 11. 12. 13. 14. 15.		
		Stanisławów	Stanisławów	17. 18. 19. 20. 21. 22. 24.		
			Halicz		3. 4. 5. 8. 9.	
		Nadwórna	Nadwórna		11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19.	
	2	Tłumacz	Tłumacz	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15.		
		Bohorodczany	Bohorodczany	17. 18. 19. 20. 21. 22.		
80.	1	Złoczów	Złoczów	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15.		
			Zborów	17. 18. 19. 20. 21. 22.		
		Brody	Brody		2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16.	
			Założce		17. 18. 19. 21. 22.	
	2	Kamionka str.	Kamionka str.	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.		
95.	1	Husiatyn	Husiatyn	4. 5. 6. 7. 8		
			Kopyczyńce	10. 11. 12. 13. 14. 15.		
		Zaleszczyki	Zaleszczyki	17. 18. 19. 20. 21.		
			Tłuste		2. 3. 4. 5.	
		Borszczów	Borszczów		8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16.	
			Mielnica		17. 18. 19. 21. 22.	
	2	Buczacz	Buczacz	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19.		
		Czortków	Czortków		2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11.	

Lwów, dnia 5. lutego 1902.

Z c. k. Namiestnictwa.

ОПОВІЩЕНЄ

ц. к. Намістництва з дня 5. лютого 1902 ч. 13.546.

Сим подає ся до загальної відомости установлений на підставі §. 42. часть I. приписів виконавчих до закона військового плян чинности ц. і к. рухомих комісий поборових підчас головного побору військового в роцї 1902.

Коменда доповняюча Ч.	Число комісиї асентерункової	Ставленя ся		Днї побору в місяцю		
		повіт	місце	марцю	цьвітню	маю
В округї ц. і к. Коменди I. корпусу в Кракові.						
13.	1	Краків повіт	Краків	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11.		
		Підгірє	Підгірє	12. 13. 14. 15. 17.		
		Бохня	Бохня		2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.	
		Величка	Величка		21. 22. 23. 24. 25	
			Дєбчиці		26. 28. 29. 30.	
	2	Хшанів	Хшанів	3. 4. 5. 6. 7.		
			Крешовиці	8. 10. 11.		
			Яворжно	13. 14.		
		Краків місто	Краків	15. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 24.		
20.	1	Грибів	Грибів	4. 5. 6. 7. 8.		
		Горлиці	Бєчь	10. 11. 12.		
			Горлиці	13. 14. 15. 17 18. 19. 20.		
		Новий Санч	Новий Санч	22. 24.	1. 2. 3.	
			Мушина		5. 8.	
		Новий Торг	Новий Торг		9. 10. 11. 12. 14.	

Коменда доповняюча Ч.	Число комісії асентерункової	Ставлення ся		Днї побору в місяцю		
		повіт	місце	марцю	цьвітню	маю
20.	1	Новий Торг	Коростенько		15 16.	
		Лиманова	Лиманова		18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28	
56.	1	Бяла	Осьвецім	3. 4. 5.		
			Бяла	6. 7. 8. 10.		
			Кенти	11. 12 13		
		Вадовиці	Кальвария	15. 17. 18.		
			Вадовиці	20. 21. 22. 24.	1.	
			Затор		3. 4	
		Мислениці	Мислениці		8. 9. 10 11.	
			Йорданів		14. 15.	
			Маків		17. 18.	
		Живець	Живець		21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.	
57.	1	Ясло	Ясло	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12.		
		Пільзно	Бжостек	14. 15.		
			Пільзно	17. 18. 19. 20. 21.		
		Тарнів	Тарнів	24.	1. 2. 3 4. 5. 8. 9. 10 11. 12 14.	
		Бжеско	Бжеско		16. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24.	
			Войнич		26. 28. 29. 30.	
	2	Домброва	Домброва		14. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22.	

В окрузї ц. і к. Коменди X. корпусу в Перемишли.

Коменда доповняюча Ч.	Число комісії асентерункової	повіт	місце	марцю	цьвітню	маю
9.	1	Жидачів	Журавно	3. 4. 5.		
			Жидачів	6. 7.		
			Миколаїв	8. 10. 11.		
		Калуш	Калуш	12. 13. 14 15. 17. 18. 19. 20. 21.		
		Стрий	Стрий	22. 24. 26.	2. 3. 4.	
			Сколє		5. 8. 9. 10.	
		Долина	Болехів		11. 12. 14. 15.	
			Долина		16. 17. 18. 19.	
			Рожнітів		21. 22. 23.	
10.	1	Бжозів	Бжозів	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.		
			Динів	12. 13. 14. 15.		
		Перемишль	Кривча	17. 18. 19.		
			Перемишль	21. 22. 24. 26	2. 3. 4. 5.	
		Добромиль	Добромиль		9. 10. 11. 12.	
			Бірча		14. 15. 16. 17.	
40.	1	Стрижів	Стрижів	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11.		
		Ряшів	Ряшів	13. 14. 15. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 24.	2. 3. 4. 5.	
		Ропчиці	Дембиця		8 9. 10.	
			Ропчиці		11 12. 14. 15. 16.	
	2	Кольбушова	Соколів	13. 14. 15.		
			Кольбушова	17. 18. 19. 20. 21. 22.		
		Мелець	Мелець		3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 11. 12.	
		Тарнобжеґ	Тарнобжеґ		14. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 23.	
45.	1	Ліско	Лютовиска	3. 4.		
			Устрикі дольні	6. 7. 8.		
			Балїгород	10. 11. 12.		
			Ліско	13. 14. 15. 17.		
		Сянок	Сянок	18. 19. 20. 21. 22. 24.	2. 3. 4. 5.	
			Риманів		8. 9. 10. 11.	
		Кросно	Кросно		12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22.	
77.	1	Дрогобич	Дрогобич	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14 15 17. 18.		
		Самбір	Самбір	19. 20. 21. 22. 24. 26.	2. 3. 4.	
		Старий Самбір	Старий Самбір		5. 8. 9. 10. 11. 12.	
		Турка	Турка		14. 15. 16. 17. 18. 19. 21.	
89.	1	Рава	Рава	3. 4. 5 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15.		
			Янів	17. 18. 19.		
		Городок	Городок	21. 22.	2. 3. 4. 5.	
		Мостиска	Судова Вишня		8. 9. 10. 11.	
			Мостиска		12. 14. 15. 16. 17. 18.	
	2	Рудки	Комарно		2. 3. 4. 5.	

Коменда доповняюча Ч.	Число комісиї асентерункової	Ставлення ся		Днї побору в місяцю		
		повіт	місце	марцю	цьвітню	маю
89.	2	Рудки	Рудки		8. 9. 10. 11.	
		Яворів	Яворів		12. 14. 15. 16. 17.	
			Краковець		19. 21. 22.	
90.	1	Ніско	Ніско	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11.		
		Переворск	Переворск	12. 13. 14. 15. 17.		
		Ланьцут	Лежайск	18. 19. 20. 21. 22. 24.		
			Ланьцут		2. 3. 4. 5. 8. 9.	
		Цешанів	Цешанів		11. 12. 14. 15.	
			Любачів		17. 18. 19. 21. 22.	
	2	Ярослав	Ярослав		2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14.	
			Сєнява		15. 16. 17. 18. 19.	

В округї ц. і к. Коменди XI. корпусу у Львові.

Коменда доповняюча Ч.	Число комісиї асентерункової	повіт	місце	марцю	цьвітню	маю
15.	1	Скалат	Скалат	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13.		
		Збараж	Збараж	15. 17. 18. 19. 20. 21. 22.		
		Тернопіль	Тернопіль		2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18	
	2	Теребовля	Теребовля	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13.		
24.	1	Косів	Косів		10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.	
			Жабє		21. 22.	
	2	Коломия	Коломия	10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19. 20. 21. 22.		
		Сьнятин	Сьнятин		2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12.	
		Печеиніжн	Печеніжин		14. 15. 16. 17.	
30.	1	Сокаль	Сокаль	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15.		
			Мости великі	17. 18. 19. 20.		
		Жовква	Жовква		3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12.	
	2	Львів місто	Львів	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.		
		Львів повіт	Львів	18. 19. 20. 21. 22	2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11.	
55.	1	Перемишляни	Глиняни	3. 4. 5. 6.		
			Перемишляни	7. 8. 10. 11. 12.		
		Бібрка	Бібрка	13. 14. 15. 17. 18. 19. 20. 21. 22.		
		Рогатин	Рогатин		3. 4. 5. 8. 9. 10.	
			Бурштин		11. 12. 14. 15. 16. 17.	
	2	Підгайцї	Підгайцї	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14.		
		Бережани	Бережани	17. 18. 19. 20. 21. 22.	2. 3. 4. 5. 7.	
58.	1	Городенка	Обертин	3. 4. 5. 6.		
			Городенка	8. 10. 11. 12. 13. 14. 15.		
		Станиславів	Станиславів	17. 18. 19. 20. 21. 22. 24.		
			Галич		3. 4. 5 8. 9.	
		Надвірна	Надвірна		11 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19.	
	2	Товмач	Товмач	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15.		
		Богородчани	Богородчани	17. 18. 19. 20. 21. 22.		
80.	1	Золочів	Золочів	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15.		
			Зборів	17. 18 19. 20. 21. 22.		
		Броди	Броди		2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16.	
			Залозьцї		17. 18. 19. 21. 22.	
	2	Камінка струм.	Камінка струм.	3. 4. 5. 6. 7. 8 10. 11. 12 13. 14. 15. 17.		
95.	1	Гусятин	Гусятин	4. 5. 6. 7. 8.		
			Копечинцї	10. 11. 12 13. 14. 15.		
		Залїщикі	Залїщикі	17. 18. 19. 20. 21		

Коменда доповняюча Ч.	Число комісиї асентерункової	Ставленя ся		Дни побору в місяцю		
		повіт	місце	марю	цьвітню	маю
95.	1	Заліщики	Товсте		2. 3. 4. 5.	
		Борщів	Борщів		8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16.	
			Мельниця		17. 18. 19. 21. 22.	
	2	Бучач	Бучач	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19.		
		Чортків	Чортків		2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11.	

З ц. к. Намістництва.

Львів, дня 5. лютого 1902.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem $1^1/_2$ centa, tłustym petitem 2 centy.

W y k a z

pięciu liczb wyciągniętych w c. k. urzędzie loteryjnym we Lwowie dnia 12. lutego 1902.

46 — 19 — 47 — 71 — 8

Następne ciągnienia odbędą się dnia 26. lutego i 12. marca 1902.

Ogłoszenie.

Rada nadzorcza Spółki pożyczkowej w Bełzie Stowarzyszenie z nieograniczoną poręką, podaje do publicznej wiadomości P. T. członków że

Zwyczajne Ogólne Zgromadzenie

na dniu 25. lutego 1902 o godzinie 3-ciej po południu w biurze Towarzystwa Spółki pożyczkowej w Bełzie pod Nr. 423 odbędzie się.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi i Rady nadzorczej ze swych czynności w. r. 1901 §. 33. stat.
2. Przedłożenie i zatwierdzenie zamknięcia rachunków za rok 1901 i udzielenie Dyrekcyi absolutoryum §. 49. stat.
3. Wybór 3 członków do Rady nadzorczej.
4. Wnioski członków.

Bełz, dnia 10. lutego 1902.

Spółka Pożyczkowa w Bełzie
Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Jantef Kessel sekretarz. **Izak Mader** prezes.

Obwieszczenie.

Zapowiedziane na dzień 15. lutego 1902

Doroczne

Walne Zgromadzenie

Akcyonaryuszów

Lwowskiego akc. Zakładu Zastawniczego

z przyczyn od Zarządu nie zawisłych odwołuje się.

Takowe odbędzie się natomiast dnia 1. marca 1902 r. o godzinie w pół do 6-tej po południu w lokalu Zakładu ulica Karola Ludwika l. 3, I. piętro z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Zarządu i Komisyi rewizyjnej z czynności po koniec roku 1901 i przedłożenie bilansu.
2. Rozdział zysku.
3. Wybór członków Zarządu i Komisyi rewizyjnej.
4. Wnioski członków.

P. T. Akcyonaryusze, którzy na tem Zgromadzeniu osobiście lub przez pełnomocników zechcą udział wziąć, winni Akcye swoje na 8 dni przedtem w biurze Zarządu złożyć w zamian czego otrzymają karty legitymacyjne z oznaczeniem ilości głosów.

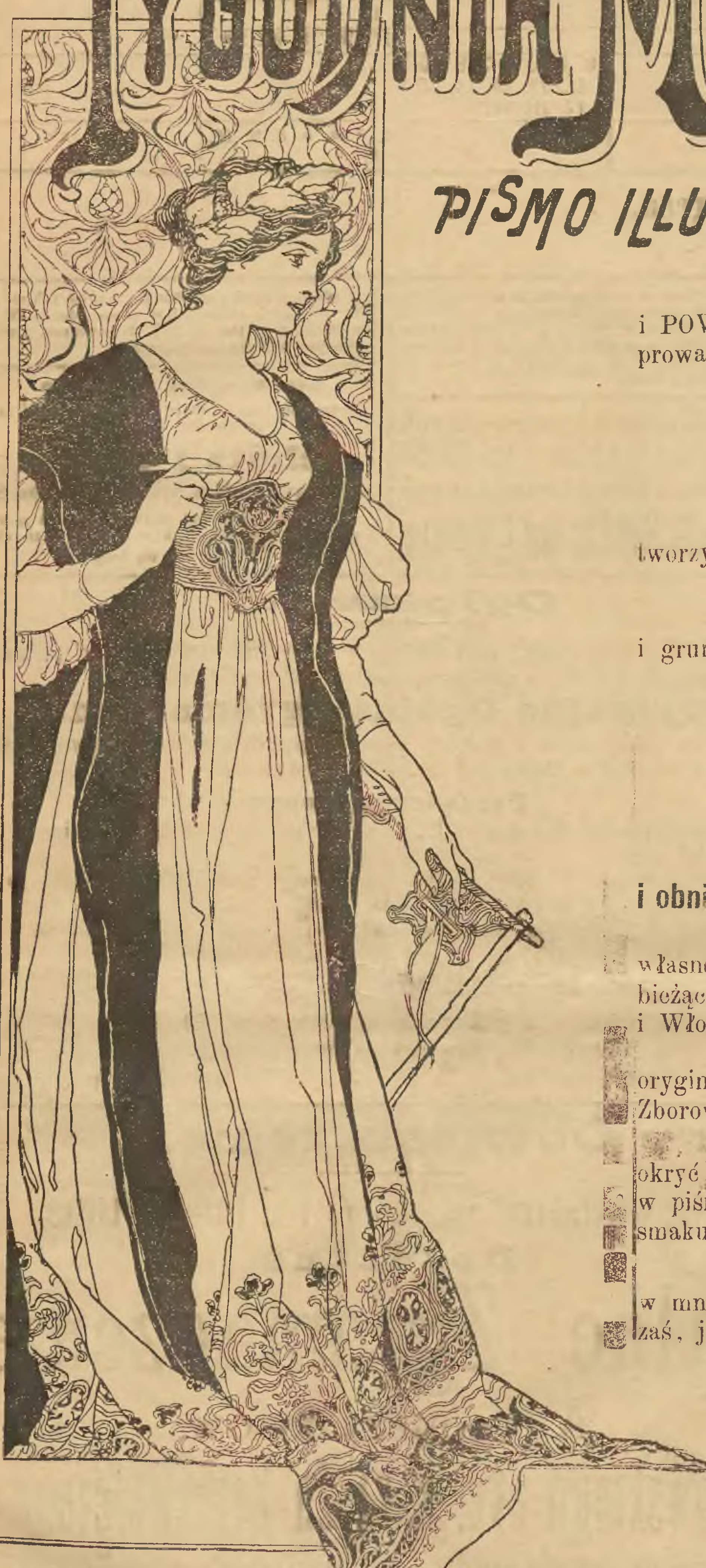
Lwów, dnia 16. stycznia 1902.

Alfred Dzikowski, członek Zarządu.

Ludwik Winiarz, członek Zarządu i przewodniczący.

Antoni Ostrowski, Dyrektor zarządzający.

TYGODNIK MÓD i POWIEŚCI

PISMO ILLUSTROWANE DLA KOBIET

Rozpoczynając 44 rok wydawnictwa, Redakcya „TYGODNIKA MÓD i POWIEŚCI“ podaje do wiadomości zarys zmian i reform, jakie postanowiła przeprowadzić w piśmie z nadchodzącym rokiem 1902. Reformy te polegają:

Na rozszerzeniu objętości pisma,
Na zwiększeniu współpracownictwa,
Na ważnych ulepszeniach w dziale mody,
Na wprowadzeniu stałej rubryki, która p. n.:

„Poradnik dla kobiet“

tworzyć ma informacyę jak najwielostronniejszą, jakiej życie kobiety w rodzinie i na zewnątrz tej rodziny wymaga.

Przekonani jesteśmy, że ta nowo wprowadzona część pisma pojęta obszernie i gruntownie, wyświadczy rzeczywiste usługi.

Poradnik dla kobiet obejmować będzie:

Informacye z dziedziny hygieny,
Dział pedagogiczny,
Informacye dotyczące pracy, dostępnej kobiecie,
Dział technologii gospodarskiej i przemysłu domowego,
Wreszcie część kulinarną.

Nadto zwiększamy treść pisma **o 4 strony**

i obniżamy cenę prenumeraty na 3 K. kwartalnie, z przesyłką 3 K. 60 h.

Dział literacki obejmie Belletrystykę, Sprawozdania krytyczne z literatury własnej, Ruch umysłowy obcy, Kwestye społeczne, Najwybitniejsze zadania chwili bieżącej, Postęp wiedzy i sztuki, szereg stałych korespondencyj z Paryża, Londynu i Włoch, Stałą rubrykę kronik miesięcznych.

Dział powieściowy rozpoczynamy obszerną pracą Daniłowskiego „PYŁ“, oryginalną powieścią Antoniego Miecznika „NA ODAJACH STEPOWYCH“, Nowelą Zborowskiego i powieścią Juliusza Zeyera.

Niezależnie od podwojenia usiłowań naszych, aby te tylko wzory sukien, okryć i w ogóle strojów kobiecych, (około 2.000 rysunków rocznie) ukazywały się w piśmie naszem, które wytrzymać będą mogły jak najsurowszą krytykę dobrego smaku, zamierzamy tygodniową

planszę mód odtąd dawać kolorowaną

w mniemaniu, że linia i kształt połowicznie tylko wywiązują się z zadania, barwa zaś, jako dopełnienie jest dla oka warunkiem prawie niezbędnym.

Wreszcie nadmieniamy, że ilekroć moda przyniesie zasadniczą jaką zmianę w kroju sukien, która dla naszego świata kobiecego stanowić może nowość, tylekroć dołączymy jej

Formę z bibułki

wraz z niezbędnemi, wedle okoliczności, objaśnieniami w tekście dla mód przeznaczonym niezależnie od dwunastu wielkich arkuszy z krojami i wzorami robót kobiecych.

Warunki prenumeraty:

We Lwowie:		W Galicyi z przesyłką pocztową:	
Kwartalnie	3 koron — hal.	Kwartalnie	3 koron 60 hal.
Półrocznie	6 koron — hal.	Półrocznie	7 koron 20 hal.
Rocznie	12 koron — hal.	Rocznie	14 koron 40 hal.

Redaktor: **Jan Skiwski.**

Prenumeratę na Galicyę przyjmują:

Główna ekspedycya TYGODNIKA MÓD i POWIEŚCI

we Lwowie, Pasaż Hausmana 9,

oraz wszystkie księgarnie.

Numera okazowe i prospekta wysyła gratis Główna ekspedycya we Lwowie.

Z drukarni Wł. Łozińskiego, ul. Czarnieckiego l. 12. Telefon Nr. 527. (Zarządca Wł. Weber). Papier fabryki papieru J. Fiałkowskich.